

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · període intermedi · sèrie D · número 2

Diputació Permanent

Sessió 2, dimecres 1 d'agost de 2018

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licitud de compareixença del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre els motius pels quals el Govern no va participar en la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera del 19 de juliol de 2018 (retirada)	
354-00004/12	3
Decret llei 3/2018, del 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària	
203-00003/12	4
Decret llei 4/2018, del 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat	
203-00004/12	16

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la Diputació Permanent.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 2

La sessió s'obre a les deu del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels membres de la Mesa de la Diputació Permanent Josep Costa i Rosselló, vicepresident primer; José María Espejo-Saavedra Conesa, vicepresident segon; Gemma Geis i Carreras, secretària primera, i David Pérez Ibáñez, secretari segon. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Susana Beltrán García, Marina Bravo Sobrino, Joan García González i Laura Vilchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Albert Batet i Canadell, Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Josep Maria Forné i Febrer i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Anna Caula i Paretas, Gerard Gómez del Moral i Fuster, Josep M. Jové i Lladó i Sergi Sabrià i Benito, pel G. P. Republicà; Alícia Romero Llano i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Xavier Domènech Sampere, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès i Garcia.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Decret llei 3/2018, del 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària (tram. 203-00003/12). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 118, 71).

2. Decret llei 4/2018, del 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (tram. 203-00004/12). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 136, 45).

3. Sol·licitud de compareixença del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda davant la Diputació Permanent sobre els motius pels quals el Govern no va participar en la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera del 19 de juliol de 2018 (tram. 354-00004/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bé, bon dia a tothom. Els prego que vagin seient... Comencem obrint aquesta sessió de la Diputació Permanent.

Sol·licitud de compareixença del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre els motius pels quals el Govern no va participar en la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera del 19 de juliol de 2018 (retirada)

354-00004/12

En la reunió amb els portaveus dels grups parlamentaris, prèvia a aquesta Diputació Permanent, hem acordat que l'ordre del dia el començarem amb un primer punt, que és el debat i votació de la sol·licitud de compareixença del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda davant de la Diputació Permanent, sobre els motius pels quals el Govern no va participar en la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera del 19 de juliol de 2018, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

En nom del grup parlamentari que ha presentat aquesta sol·licitud, té la paraula la diputada senyora Alícia Romero.

Alicia Romero Llano

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bé, doncs, el Grup Socialista va demanar aquesta compareixença a la Diputació Permanent degut a les dates en les que ens trobem, ens semblava que avui podia haver estat un bon dia perquè el vicepresident ens expliqués aquests motius, però coneixem, com tots coneixen, que aquesta tarda hi ha una reunió de la comissió bilateral a la que el president ha d'assistir, i és una reunió, a més a més, amb un ordre del dia llarg i extens. I, per tant, doncs, se'ns va comunicar la dificultat de poder fer aquesta compareixença avui mateix, tenint en compte l'ordre del dia que hi ha i, diguéssim, l'«apretada» agenda a la tarda.

Com que ho hem entès i entenem que no hi ha un urgentíssim motiu per fer-ho durant la Diputació Permanent, que, diguéssim, són aquests primers quinze dies, doncs, esperem que aquesta compareixença es pugui fer en comissió, on també ho hem demanat, a principis de setembre, al més aviat que sigui possible, perquè puguem tenir aquest debat amb el vicepresident.

I, per tant, si els sembla, doncs, retirariem aquesta proposta de compareixença.

El president

Molt bé. Doncs, atès que es retira aquesta sollicitud de compareixença, no procedeix votar-la.

Decret llei 3/2018, del 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00003/12

I, per tant, passariem directament al segon punt de l'ordre del dia d'avui, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 3/2018, de 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària.

D'acord amb l'article 158.2 del Reglament, presenta aquest decret llei el senyor Pere Aragonès, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, a qui li demano, doncs, que sigui aquí a la Mesa per fer la presentació d'aquest decret. Després hi haurà la intervenció de cada un dels grups, que els recordo que, tal com es va estipular per la Junta de Portaveus, serà per un temps màxim de cinc minuts, els grups parlamentaris, i de dos minuts i mig per als subgrups parlamentaris.

Vicepresident, quan vulgui.

**El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda
(Pere Aragonès i Garcia)**

Moltes gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, abans de començar la presentació del decret llei, i amb relació a l'anterior punt de l'ordre del dia, m'agradaria, doncs, fer palesa la meva voluntat de poder comparèixer a principis de setembre amb relació a la petició del Grup Parlamentari Socialistes. Per tant, per part meva posarem totes les facilitats perquè es pugui portar a terme el debat que demanava la diputada. I agraeixo la facilitat, doncs, perquè puguem compaginar les agendes d'un dia intens, com és avui.

En tot cas, passo a presentar el Decret llei 3/2018, de 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària. Va ser un decret llei aprovat el passat juny, i m'agradaria, en aquesta intervenció, exposar-los la necessitat que el Parlament validi aquesta norma.

Com saben tots vostès, la presentació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2018, al Parlament de Catalunya, no va ser possible, i actualment el Govern treballa amb uns pressupostos prorrogats. No va ser possible perquè el passat 27 d'octubre va haver-hi la decisió per part del Senat de l'aplicació de l'article 155, que va suposar la suspensió temporal de l'autonomia de Catalunya i la convocatòria d'eleccions. I, per tant, doncs, no hi va haver, fins al passat 2 de juny, forma-

litzat i constituït un govern de la Generalitat i, per tant, no ha estat possible la presentació de pressupostos. Una aplicació de l'article 155 que ha tingut conseqüències, d'algunes de les quals l'exemple és aquest decret llei.

Aquest decret llei avui el portem aquí perquè en el primer decret llei que es va validar a finals de mes d'abril per aquest Parlament, que va ser un decret llei convalidat pel Parlament però aprovat pel Consell de Ministres, en exercici de les facultats que li conferia l'article 155, no va incorporar tota una sèrie d'avalis que són necessaris per al sector públic de la Generalitat, com sempre havien incorporat els decrets llei de necessitats financeres en pròrroga pressupostària. I, per tant, aquella manca que hi havia en aquell decret llei, aquella decisió del Govern de l'Estat de no incorporar aquests avalis ha de ser esmenada, perquè, si no, evidentment, hi ha tota una sèrie d'entitats del sector públic, importants –després veurem quines són–, que podien, doncs, patir-ne les conseqüències. I per això una de les primeres decisions que vam prendre al Govern de la Generalitat un cop recuperada, doncs, l'autonomia, va ser aplicar i aprovar aquest decret llei.

Com els deia, la darrera Llei de pressupostos de la Generalitat és la Llei 4/2017, de 28 de març. Aquests pressupostos es van prorrogar, es van prorrogar mitjançant una instrucció, la Instrucció 1/2017, conjunta de la Direcció General de Pressupostos i de la Intervenció General. En aquesta instrucció, s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat per al 2017 durant tot l'any 2018 o fins que no se n'aprovis un de nou. Per tant, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària durant l'exercici 2018, s'han d'adequar determinades necessitats financeres.

La instrucció conjunta de la Direcció General de Pressupostos i de la Intervenció General permet adequar criteris de despesa, però sempre el Parlament és qui ha de validar, qui ha de permetre, qui ha d'aprovar que el Govern, com a executiu, pugui adquirir noves obligacions econòmiques de caràcter financer. Per això el límit d'endeutament de la Generalitat és aprovat per aquest Parlament. I per això quan s'ha de superar en pròrroga pressupostària, perquè és un exercici que encara es preveu que hi hagi un marge de dèficit pressupostari, dins del marge del dèficit autoritzat, o es renoven avalis, doncs, el Parlament ha de donar-ne l'autorització. I, per tant, doncs, les operacions d'aval que avui demanem que el Parlament convalidi necessiten aquesta aprovació parlamentària.

El decret llei que avui debatem contempla un únic article, que, com els deia, autoritza el Govern a autoritzar, a la seva vegada, i a adoptar una sèrie d'avalis. D'acord amb la normativa vigent, com els deia, els avalis sempre han d'estar autoritzats per una norma amb rang de llei. En concret, s'autoritzen set avalis, entre els quals se'n troba un que, per les dates en què ens trobem, creiem que és significatiu, que és l'autorització a l'AGAUR, l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, a prestar l'aval a favor de les entitats financeres que hagin signat el corresponent conveni de col·laboració i en garantia dels préstecs formalitzats per estudiants universitaris per finançar l'import de la matrícula universitària. L'import de la matrícula universitària es pot fraccionar, i hi ha aquest conveni entitats financeres - AGAUR, a canvi de que l'AGAUR ho avaluï, no?, i, per tant, necessitem que hi hagi l'autorització parlamentària. Per tant, vist el calendari de matriculació de les universitats catalanes, que es va produir, doncs, el procés de matrícula en les darreres setmanes, es fa necessari aprovar amb urgència l'aval a prestar per part de l'AGAUR.

Com dèiem, aquestes situacions financeres, que necessiten aval públic per al seu equilibri, han de ser autoritzades per una norma amb rang legal, tal com està establert en el text refós de la Llei de finances públiques de la Generalitat, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

Amb aquest decret llei d'avui volem donar resposta a necessitats financeres inajornables de determinades entitats del sector públic, i també es considera adient preveure l'autorització dels avalis que estan previstos ja en la Llei de pressupostos per al

2017 i que han de continuar durant l'exercici 2018. Per això amb aquest decret llei s'autoritza el Govern, des de la seva entrada en vigor –per tant, des del dia posterior a la seva publicació, i va ser aprovat pel Govern el 26 de juny, i que avui tocaria convalidar–, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària, autoritzar els següents avals.

En primer lloc, a les operacions de préstec o bestretes, reemborsables, concedides per l'Administració General de l'Estat al Parc Científic de Barcelona en virtut de les convocatòries dirigides a parcs científics i tecnològics fetes des de l'any 2000. El Parc Científic de Barcelona es va finançar amb préstecs concedits pel sector privat, però també préstecs concedits, en el seu moment, pel Ministeri de Ciència i Innovació, pel titular d'Universitats, per part de l'Estat; hi ha d'haver un retorn. I també, en part, per préstecs de la mateixa Generalitat. Per tant, és important que es mantingui l'aval, per garantir la viabilitat financera del Parc Científic de la Universitat de Barcelona.

En segon lloc, a les operacions financeres que subscriuguin les cooperatives agràries amb secció de crèdit inscrites en el Registre general de cooperatives. Aquestes operacions financeres han de tenir com a objecte el retorn als seus titulars dels fons dipositats a les seccions de crèdit, sempre que els socis hagin acordat la baixa de la secció de crèdit corresponent abans de formalitzar l'aval. Aquest és un aval específic que ja s'havia inclòs en les darreres lleis de pressupostos i que és en el cas de que hi hagi una secció de crèdit –que de moment, durant l'any, pel que portem, no hi ha cap previsió, no hi ha cap estimació de que es pugui produir, però hem d'estar preparats–, en el cas que una secció de crèdit, doncs, hagi de procedir a la seva liquidació, hi ha aquest mecanisme d'aquest aval, per tal de que es puguin retornar els fons, i després, amb l'activitat de la mateixa cooperativa –o amb la seva liquidació, en el pitjor dels casos–, es puguin retornar els fons als socis que havien dipositat estalvis en la secció de crèdit. Com, hi insisteixo, no hi ha de moment cap previsió, no hi hauria de ser, però és important mantenir aquest aval per donar continuïtat a la política d'ordenació de les seccions de crèdit que porta a terme el Departament d'Economia i Hisenda i que també van portar a terme la passada legislatura, amb l'objectiu de preservar el finançament del sector agrari, i també amb l'objectiu de preservar els estalvis dipositats a les seccions de crèdit de les cooperatives agràries.

També l'aval a Circuits de Catalunya per fer front al contracte promotor amb Formula One World Championship Limited, per garantir el pagament dels drets contractuals per a l'organització del Gran Premi de la Fórmula 1 per a l'any 2019 al circuit de Montmeló. És una operació que també ha estat present en els pressupostos dels darrers anys, i encara tenim acordat i mantenim per a l'any 2019 la celebració del Gran Premi de Fórmula 1, doncs, en el circuit de Montmeló, i necessita un aval. I, per tant, l'aval, doncs, per a la realització d'aquesta activitat, com hem fet en anteriors exercicis, el presta la Generalitat a favor de Circuits de Catalunya, que és una empresa pública amb participació majoritària de la Generalitat.

També l'aval a favor de les entitats del sector públic que formen part de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, davant de qualsevol instància, en el marc de les actuacions de comprovació i inspecció de l'impost sobre el valor afegit que duu a terme l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. En els darrers mesos, com tots vostès en són coneixedors, s'han portat a terme diferents actuacions d'inspecció que revisen els criteris d'aplicació de l'IVA en l'àmbit de subvencions, en l'àmbit d'aportacions de la Generalitat tant a diferents entitats, i especialment a les del sector públic –puc posar l'exemple de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals però també centres de recerca. En l'actuació en aquests procediments d'inspecció, doncs, moltes vegades, fins que no es conclou l'expedient, cal dipositar un aval. I, per tant, doncs, la voluntat és que ho pugui fer, com ho ha fet fins ara, la Generalitat, per compte de les entitats que en depenen, per reduir al màxim l'impacte que pugui tenir sobre l'activitat ordinària d'aquests centres de recerca, de la Corporació Catalana de Mitjans

Audiovisuals, de qualsevol activitat que porten a terme les entitats del sector públic de la Generalitat.

També l'aval a les operacions de préstec o bestreta reemborsables, concedides per l'Administració General de l'Estat, al Consorci del Parc del Recerca Biomèdica de Barcelona, en virtut de les convocatòries dirigides a parcs científics i tecnològics fetes des de l'any 2000. És el mateix cas que el Parc Científic de Barcelona; aquell és aval UB, aquest és el, doncs, que tenim aquí al costat del Parlament i vinculat a la Universitat Pompeu Fabra. És exactament el mateix cas: hi ha uns préstecs que s'han de retornar a l'Administració General de l'Estat, i necessita el manteniment de l'aval.

També a les entitats de dret públic i societats mercantils totalment participades per la Generalitat, en el cas de modificacions, refinançament o substitució d'operacions de crèdit vigents que puguin tenir l'aval de la Generalitat, que tinguin ara l'aval de la Generalitat o no el tinguin però que pugui ser convenient per aconseguir millors condicions financeres. Constantment, el sector públic de la Generalitat porta a terme una renegociació contínua de les seves obligacions financeres, sobretot per intentar, doncs, millorar-ne les condicions. Si en alguna d'aquestes es necessita que la Generalitat l'avalí, doncs, no hauríem de desaprofitar-ho, si realment comporta un estalvi en interessos o un estalvi, al final, en els costos financers al llarg de l'operació. I, per tant, doncs, hi ha d'haver aquesta previsió.

I, finalment, a l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, que ja he comentat al principi.

Aquest és el contingut d'aquest decret llei. Hi insisteixo, en condicions no excepcionals s'hagués incorporat en el decret llei que es va aprovar en aquest Parlament a finals d'abril, que preveia, doncs, autorització pel que fa a l'augment de l'endeutament en pròrroga pressupostària. El Govern, el Consell de Ministres, durant l'aplicació del 155, va decidir no incloure-ho. I, evidentment, doncs, cal que es convalidi aquest decret llei per garantir que totes aquestes entitats del sector públic i totes aquestes operacions no es posin en perill.

Moltes gràcies, i estic a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies, vicepresident. Ara és el torn dels grups per marcar posicionament, i inicialment té la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans, a través de la diputada senyora Laura Vílchez. Quan vulgui.

Laura Vílchez Sánchez

Gràcies, president. Bé, avui hem de tornar a debatre un tipus de decret que, si bé hauria de ser un recurs extraordinari, aquest Govern l'ha tornat en un costum. Són vuit anys de governs amb una incapacitat política flagrant per presentar i aprovar els pressupostos quan toca.

Jo, sincerament, senyor conseller, crec que vostè ha de compartir amb mi que no pot ser que s'hagi renunciat a treballar per posar en marxa la principal eina que té una administració pública per funcionar, que és el pressupost. La política útil, senyor conseller, no es fa fent propaganda, es fa amb un pressupost. I això ho han d'acabar entenent; això, vostè, sobretot, com a cap del Departament d'Economia i Hisenda, ho ha de veure, s'ho ha de creure, perquè el pressupost és l'eina que a vostè li permet complir amb les seves funcions.

Vull que sàpiga, a més, així com a prèvia, que vam assistir a la presentació de la memòria econòmica que van fer del 2017 fa uns dies, i vam quedar tristament sorpresos, perquè allà, entre rialles, admetien, admetien vostès el que nosaltres portem tant de temps constatant i advertint, que és que el principal problema de l'economia catalana és la inseguretats política i la inseguretats jurídica que vostès provoquen; és a dir que vostès són el problema de l'economia catalana.

La fugida de més de quatre mil empreses, que vostès menyspreen i minimitzen els efectes que han ocasionat les seves decisions sobre elles; la destrucció de la bona imatge de Catalunya i, per extensió, de Barcelona; l'estavellament de la inversió estrangera que va caure el 2017 un 40 i el primer trimestre del 2018 un 64 per cent –això per posar tres exemples, pel temps, perquè podríem, eh?, continuar. Si vostè pensa o ens dirà que la culpa de tot això és la sèrie d'incompliments de l'actual model de finançament, deixi'm dir-li que llavors, com a mínim –com a mínim–, hauria d'assistir al Consell de Política Fiscal i Financera, i no fer campana quan el convoquen, perquè allà és on es poden defensar els interessos de *tots* els catalans.

Diu vostè en la seva intervenció que no ha estat possible presentar els pressupostos per la convocatòria d'eleccions. Bé, han tingut vuit mesos, si haguessin tingut un mínim de voluntat política.

I ara, parlant d'aquest decret en concret, aquest decret és un exemple perfecte d'aquesta manca de seriositat que ens demostren els últims anys. Avui ens veiem aquí havent d'aprovar a correcció, al minut de descompte, un decret llei per autoritzat uns avals, per exemple, que han de servir com a garantia per finançar l'import de les matrícules universitàries, un decret que s'havia d'haver aprovat al Ple dels passats 18 i 19 de juliol, que vostès van suspendre per les seves discrepàncies.

Més exemples de la seva manca de seriositat. Per posicionar-nos sobre aquest decret, vam sol·licitar la informació completa relativa a aquest decret llei, i no només no ens l'han facilitat vostès *motu proprio*, que és el que hauria d'haver estat, sinó que ni demanant-la expressament hem aconseguit tenir-la.

Per tant, creiem que no és seriós haver d'aprovar una autorització d'avals per valor de més de 153 milions d'euros sense tenir la informació mínima –mínima– necessària per poder valorar i saber el que estem aprovant. Ni una xifra exacta, ni una aproximació, ni un càlcul; només articles copiats de la Llei de pressupostos. Li vam demanar l'informe justificatiu que en teoria esperàvem com a annex a aquest decret. Doncs res: ens envien una pàgina –una pàgina– amb, pràcticament, un *copy&paste* del preàmbul d'aquest decret i només parlant d'un dels set punts que aprovarem avui.

Un altre d'aquests punts, a més, és el de modificació, refinançament o substitució d'operacions, que se'ns presenta sense cap detall ni concreció; ja en aquest apunt ni tan sols indicar l'import màxim d'aquest aval. D'això, jo crec que se'n diu «treballar per pur tràmit», sense un mínim de transparència ni un mínim de rigor. No sabem ni quin és l'import exacte dels avals ni quin és el nombre de beneficiats, si cobrirà la totalitat de la necessitat que vostè ens ha exposat... Res, ni informació ni rigor en les respostes que ens arriben des del seu Govern.

Nosaltres, però, per responsabilitat amb la gent a qui beneficiarà aquestes mesures, ens abstindrem en aquesta votació. Però ja li anuncio, senyor conseller, que demanarem el detall de totes aquestes operacions, per continuar amb la tasca de control i fiscalització de les seves polítiques econòmiques, encara –encara– que vostès tanquin el Parlament per intentar que no ho fem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, de la senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies de nou, president. Bé, doncs, com deia el vicepresident, avui ens trobem aquí, bàsicament, com a conseqüència de que el 21 de desembre va haver-hi eleccions, i això va provocar, evidentment, doncs, que en nou dies no es pugui..., evidentment, no s'havia constituït ni el Parlament ni el Govern i, per tant, era impossible que l'1 de gener entrés en vigor un nou pressupost. Es van prorrogar automàticament, i a partir d'aquí, doncs, es presenten els decrets per demanar les obli-

gacions, les necessitats financeres que calen per desenvolupar de manera normal els pressupostos.

Però també val a dir que el Govern es podia haver constituït el mes de febrer o el mes de gener i podia haver presentat uns pressupostos el mes d'abril. Si haguéssim estat en una situació de normalitat, en la que no està aquest Parlament des de fa ja algun temps, i pel que fa a pressupostos gairebé vuit anys, doncs es podia haver presentat aquesta proposta el mes d'abril i podríem estar en aquests moments amb un pressupost aprovat, amb unes noves prioritats, amb uns nous recursos que realment responguessin millor a les necessitats que té avui el nostre país.

No va ser així, tots ho coneixem, va haver-hi moltes dificultats per fer una inversió, dificultats per fer un govern, i, per tant, doncs això no ha estat possible i per aquest motiu ens trobem avui amb la convalidació d'aquest decret llei, que també val a dir que ve avui aquí perquè vostès van suspendre el Ple en el que hauríem d'haver-lo convalidat, el 18 de juliol, i, per tant, probablement ens haguéssim estalviat aquesta Diputació Permanent.

En tot cas, una llei de pressupostos és la llei més important que aprova un parlament; per un govern és la més important, perquè és la que marca quines són les seves prioritats, on posen vostès el negre sobre blanc de què volen fer amb el país, quins són els temes que els preocupen i on volen posar, doncs, els recursos per solucionar les dificultats que en aquests moments estem vivint. Perquè, malgrat que és veritat que la situació econòmica millora, doncs, saben vostès que encara tenim alts índexs de desigualtats, de pobresa infantil, i, per tant, cal posar solucions a tots aquests problemes.

Miri, nosaltres, tot i que haguéssim volgut poder debatre un pressupost per al 2018 i això, doncs, ja està clar que no serà així, no volem obstruir..., nosaltres volem fer oposició; per tant, permetem que s'aprovi aquest decret llei amb la nostra abstenció. Però el que sí que esperem és que puguem debatre en aquesta cambra els pressupostos del 2019. Ho ha dit el vicepresident, ho ha anunciat, però també li hem de dir que amb l'ombra del dubte que sempre corre en l'atmosfera d'aquest Parlament, doncs, ens fa patir que finalment això no sigui possible i que ens trobem amb uns pressupostos del 2017 prorrogats el 2019, que això seria molt mala notícia per al país; ja no per als que estem aquí, no?, sinó per al país.

I sobretot perquè aquests pressupostos del 2017 al Grup Socialista no li van agradar, hi vam votar clarament en contra, no responien als problemes que nosaltres creïem que s'havien de solucionar, marcaven un model de societat contra el que nosaltres lluitem, ho hem dit sempre, empetitien el sector públic en favor, doncs, del sector privat en molts àmbits, com per exemple amb les escoles bressol, on no hi havia ni un euro, i, en canvi, obliguem a que tota aquesta cura dels infants i la gent gran es faci des de la família i, per tant, es perjudica en gran part el desenvolupament de les dones, perquè el 80 per cent d'aquesta cura la fan les dones. Hi havien massa coses que no ens agradaven, i, per tant, seria una mala notícia que això encara es prorrogés a l'any 2019.

I, a més, el 2019 tenim algunes oportunitats, senyor Aragonès, i vostè ho coneix bé. Oportunitats perquè s'ha anunciat una flexibilització dels objectius del dèficit que vostès sempre han demanat; sempre ens han dit que ho havíem de negociar, havíem de ser capaços de reduir això. El Govern de l'Estat va anar a Brussel·les, va aconseguir cinc dècimes menys per a aquest objectiu del dèficit. Això ens hauria de beneficiar a tots, també a les comunitats autònomes, i també a Catalunya. És veritat que vostès no ha anat als consells de política fiscal i financera, però esperem que avui, en la comissió bilateral, o en futures convocatòries, doncs, Catalunya, evidentment, hi pugui dir la seva i jo crec que pugui també aprovar aquesta nova proposta, degut que sempre he escoltat al Govern de la Generalitat demanar aquesta flexibilització. Ara que està sobre la taula, no entenem com el grup d'Esquerra Republicana

i del PDECAT, doncs, es va abstenir en la votació, la setmana passada, al Congrés dels Diputats.

Això seria una oportunitat, més recursos per a Catalunya, i no només això: ahir la ministra també anunciava un augment de les entregues a compte, d'un 7,23 per cent. Això també són més ingressos per a Catalunya i, per tant, més possibilitat de fer inversió en despesa social o en altre tipus d'inversió, en infraestructures, per exemple, no? Creiem que això no es pot desaprofitar, i, per tant, també, que aquesta intervenció serveixi perquè hi posem tots seny, perquè de veritat puguem fer uns pressupostos que la música que ens arriba és que tindran més ingressos i, per tant, més possibilitats de respondre als problemes i als reptes que té Catalunya en aquests moments.

Esperem que sigui així i que ens puguem trobar properament, doncs, debatent uns pressupostos i alegrant-nos d'uns millors ingressos que ens haurien de facilitar algunes coses.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Romero. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn del senyor Xavier Domènech.

Xavier Domènech Sampere

Bon dia, bon primer d'agost a tots i totes aquí. És cert, va haver-hi el 155. Es cert, ens vam passar mesos i mesos sense govern, per acabar fent un govern efectiu, tal com havíem proposat nosaltres des de l'inici; igual, si ens haguéssim estalviat tots aquests mesos, probablement tindríem pressupostos. També és cert que es podia haver fet una proposta de pressupostos. També és cert que estem avui discutint aquest decret llei, bàsicament, perquè vostès no es van posar d'acord per poder celebrar un ple, cosa que és preocupant, perquè si les forces que donen suport al Govern no es posen d'acord per celebrar un ple, bé, haurem... –i sembla que ara tampoc no es posen d'acord tampoc sobre la direcció de TV3–, haurem de veure si es posen d'acord per presentar uns pressupostos, i això després d'octubre, a més a més. Per tant, una certa preocupació sobre la dinàmica política en la que estem encarats, perquè, a més, aquest decret l'estem discutint avui aquí per això: perquè no es va poder celebrar aquell Ple.

Aquest decret és un *totum revolutum* –vostè mateix ja ho ha dit, per necessitats evidents de poder tirar endavant sense un nou pressupost–, i és un *totum revolutum*, tanmateix, que ens hagués agradat discutir. I discutir de veritat, perquè hi han moltes coses barrejades aquí: evidentment, hi ha els avals per les cooperatives agràries, pels parcs científics, per les necessitats financeres de l'Administració..., però també, aquí al mig, hi ha avals pel tema de la Fórmula 1, del Circuit de Catalunya –vostè mateix ja ho assenyalat–, els avals pels préstecs bancaris per a les taxes. I hi han coses que nosaltres no hi estem d'acord –no hi estem d'acord– ni com a criteri polític ni com a línia d'actuació.

En el cas de la Fórmula 1, que és un aval de 24 milions de dòlars, ens agradaria saber si algun dia vostès pensen que aquest premi serà autosuficient o si sempre haurà d'anar avalat i drenant recursos de les administracions públiques.

En el cas de les taxes, l'aval per assolir crèdits per al pagament de taxes, és que probablement aquest aval no faria falta si vostès haguessin complert, defensant la sobirania del Parlament de Catalunya, la resolució de juny de 2016 d'aquest Parlament que deia que s'havien d'abaixar el 30 per cent de les taxes. Si això ho haguessin complert... –2016: aquí sí que no és el 155, ni són els vuit mesos..., no, 2016, ho haurien pogut fer, eh?, això segur que ho haurien pogut fer–, si vostès haguessin complert això, igual no farien falta aquests avals; si vostès haguessin complert això, probablement avui tampoc la Politècnica, la UPC, hauria de demanar als estudiants donacions perquè es puguin pagar les taxes d'altres estudiants; si vostès haguessin

fet tot això, probablement no estarien ara introduint un model que nosaltres hi estem absolutament en contra, que és el tema dels crèdits bancaris per pagar taxes. Hi estem en contra, primer, perquè en el cas de l'Estat ja ha portat a primers embargaments, en el cas de l'ICO. Però és que, a més a més, és un model importat dels Estats Units i de Gran Bretanya que ja al final de l'Administració Obama –ja al final de l'Administració Obama– va portar una gran preocupació, perquè era el segon motiu de possibilitat que el que havia passat amb les hipoteques passés ara amb el tema de les taxes universitàries als Estats Units.

Per tant, certament, vostès..., estem aprovant aquí només un aval per uns... Però és que tot això és una política que vostès van fer mentre al Parlament aproven altres coses. I davant d'aquest fet de fets consumats, de plens no convocats, de discussions no fetes, de resolucions no aprovades, nosaltres aquí no ens veiem amb cor d'aprovar-les, evidentment, i, per tant ens abstindrem; i, a més a més demanarem que es tramiti com a projecte de llei per poder separar el gra de la palla. Esperant la seva proposta... L'esperem; no ho sabem –perquè no ho sabem, és que francament no ho sabem–, no sabem si vostès faran una proposta de pressupostos per al 2019; no sabem què passarà després de l'octubre: la faran? Vostè n'està segur. I serà per a tot el 2019? És a dir, durant el 2019 no hi hauran noves eleccions i aquests pressupostos..., o ens fotran aquí amb una discussió de pressupostos per després convocar eleccions? Perquè també són especialistes en aquestes coses, eh? Més enllà del 155 i tot això, són especialistes... Miri, poden riure, però és que no es van posar d'acord ni per convocar un ple. Clar. I, llavors, no són molt de fiar, amb això.

Llavors, a mi m'agradaria saber, d'aquesta proposta de pressupostos, si realment la faran; si la faran no per convocar unes eleccions, perquè alguns es puguin presentar a aquestes eleccions dient que ha fet els pressupostos, de nou, més..., els millors de la història, els més socials de la història, «i així a veure si traiem algun vot, a veure si governem», en comptes de pensar en aquestes altres coses, i uns pressupostos que reverteixin retallades i que permetin que algun dia no ens abstinguem tots de tots, no?, no ens abstinguem tots de tots i a tot arreu; o que se'ns demani responsabilitat aquí mentre a altres llocs es bloquegen coses.

Per tant, en aquest cas ens abstindrem i demanarem que es tramiti com a projecte de llei.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent; per tant, del senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Bon dia a totes les diputades, a tots els diputats, i bon dia també als diputats i les diputades que fa quinze dies estaven dient i estaven fent titulars que el Parlament de Catalunya es tancava fins l'octubre –doncs avui és 1 d'agost i estem en aquest Parlament–, i bon dia també, d'una manera molt especial, que els desitgem als taxistes i les taxistes, que esperem que sigui un dia extraordinari.

Per avançar que el nostre vot serà de no convalidació d'aquest decret llei. I no perquè no hi hagi algunes matèries que nosaltres considerem que haurien de ser objecte d'aval, sinó perquè n'hi ha algunes altres, evidentment, que la CUP - Crida Constituent no votarà a favor.

Podríem estar a favor i, de fet, estem a favor d'aquests avals pel que fa a les operacions vinculades al Parc Científic de Barcelona o al Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, a les cooperatives agràries quant a la secció de crèdit o a la inspecció i comprovació de l'IVA a les entitats del sector públic; això sí. Hi votarem en contra, essencialment, per dues qüestions.

La primera: qüestió de l'AGAUR. No estem fent un aval per les matrícules; que quedi molt clar quina és la matèria. Estem fent o es convalidarà un aval amb relació als préstecs, que és una cosa ben diferent. I, evidentment, nosaltres no creiem

en aquest model pel qual al final no únicament generem el negoci per a les entitats financeres, més enllà que el tipus d'interès pugui ser zero, sinó que garantim que aquestes entitats financeres tindran un risc zero en la seva intervenció. Ja hem manifestat en diferents ocasions, evidentment, que pel sistema universitari..., no creiem que al final ens haguem de convertir en avaladors de les nostres pròpies universitats. Això és un «sensesentit», i hi hem plantejat alternativa al llarg dels darrers anys.

I la segona qüestió: també votarem en contra d'avaluar Circuits de Catalunya, SL. Més enllà de que sigui una societat pública o majoritàriament participada per la Generalitat de Catalunya, evidentment, avalar aquesta societat perquè hi hagi un tercer, que és la gestora de la Fórmula 1, que tingui totes les garanties..., no ens hi trobaran. I no ens hi trobaran..., mirin, demanen tant al detall l'aval que fins i tot ens demanen que els 24 milions no siguin en euros, siguin en dòlars; no sigui que hi hagi una petita diferència en el canvi de moneda i que ells hagin de veure com trenquen amb els seus mecanismes habituals de negoci jurídic internacional. Evidentment, nosaltres no creiem no únicament en aquesta societat pública que és Circuits de Catalunya, SL, sinó que no creiem en una forma d'explotació intensiva que no ens dona ocupació de qualitat i que l'únic que generarà és negoci a unes determinades persones, personatges o entitats d'aquest país. L'automobilisme, també els diem que no està entre les nostres prioritats.

I és per això que hi votarem en contra.

El president

Gràcies, senyor Aragonés. Ara, pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, és el torn del senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Un parell de consideracions ràpides i prèvies, no? En primer lloc, és que si estem avui, 1 d'agost, en diputació permanent debatent la convalidació d'aquest decret llei és precisament perquè els grups que formen part de la majoria són incapaços de posar-se d'acord per tal de poder ordenar el Ple, i que, per tant, aquest decret llei s'hagués pogut convalidar en el darrer Ple, que així estava previst, del mes de juliol. Per tant, crec que també és una situació d'excepcionalitat. Primera qüestió.

Segona qüestió. El conseller atribueix que el mes d'agost estiguem debatent aquest decret llei «de pròrroga pressupostària», com habitualment se'n diu, ni que no sigui formalment de pròrroga pressupostària, si és dels que acompanyen la pròrroga pressupostària conjuntament amb el Decret 1 que es va convalidar pel Ple del Parlament el passat mes d'abril, a l'aplicació del 155. Permetin-me alguns matisos.

El 155 s'ha d'aplicar gràcies a les actuacions d'algú, concretament de l'anterior Govern de la Generalitat, eh? Per tant, primer, la responsabilitat és de qui va forçar l'aplicació de l'article 155; primera qüestió.

Segona qüestió. El Consell de Ministres aprova un decret llei que només contempla el refinançament del deute, és a dir, endeutar-se per poder pagar les amortitzacions de deutes pendents, quan sempre, tradicionalment –tradicionalment malauradament, no?–, en els darrers vuit anys, totes les pròrrogues pressupostàries contemplaven no només el pagament de les amortitzacions a través de deutes, sinó també els avals, i en aquell decret llei no figuraven els avals. Però vostè deu saber perfectament, perquè vostè era el secretari general del departament i vostè era qui proposava en el Consell de Ministres els acords que s'havien d'aprovar, els motius pels quals aquests avals no es van incloure. Per tant, crec que alguna responsabilitat també deu tenir-hi, en aquest sentit, vostè, en el moment de demanar l'aprovació dels decrets llei, com a mínim –com a mínim– sense tenir la capacitat de convicció suficient per tal de que el Consell de Ministres hagués incorporat aquests avals en aquell decret llei.

Però hi ha un altre element també important: les eleccions van ser el 21 de desembre, i en condicions normals s'hagués pogut formar govern durant el mes de gener –durant el mes de gener. I si no es va formar govern fins al mes de juny va ser perquè la majoria parlamentària es va entestar en marejar la perdiu, en buscar com allargar el conflicte, a veure com podíem endarrerir tot això, a veure com podíem anar venent que això del 155 era tan dolent per als catalans, i ho anàvem endarrerint proposant persones que no podien exercir les seves responsabilitats ni com a president de la Generalitat ni com a consellers. I aquests són els motius pels quals vostès –vostès– van allargar la formació de govern sis mesos.

Pel que fa al decret de pròrroga estrictament dit, habitualment són decrets que es produeixen en situacions amb govern...

El president

Senyor Rodríguez, se li acaba el temps...

Santi Rodríguez i Serra

...–acabo immediatament–, amb govern sense majories, o perquè els pressupostos estan en negociació. A l'abril era una situació excepcional, perquè el que no hi havia era ni govern en aquell moment. En aquell moment vam considerar oportú donar suport i donar el nostre vistiplau a aquell decret llei. Avui això no pot ser així, perquè hi ha govern, i, per tant, el Govern el que hauria de fer és assumir les seves responsabilitats i demostrar que té la majoria parlamentària suficient com per tirar endavant ja siguin uns pressupostos o ja sigui un decret de pròrroga pressupostària.

Per tant, en la mesura en què hi ha aquest canvi d'escenari amb relació a l'abril, el nostre grup no donarà suport a aquest decret llei.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, és el torn del senyor Josep Maria Jové.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Vicepresident... Bé, tal com ha detallat el vicepresident, la necessitat de validar aquest decret llei ve derivada de la situació de pròrroga pressupostària en la que ens trobem, i fa referència a autoritzar per a aquest període, com s'ha dit, unes operacions d'aval que, segons marca la Llei de finances públiques de Catalunya, han de ser autoritzades amb una norma amb rang de llei. Les pròrrogues, com vostès saben, incorporen sempre certes rigideses a la gestió pressupostària, i una d'aquestes és la manca de cobertura a determinades necessitats financeres tant del sector públic del Govern com d'altres entitats dependents a les quals se'ls dona aixopluc. El que es planteja avui, doncs, és convalidar un decret llei per garantir el normal i correcte funcionament d'aquestes entitats; en definitiva, el normal i correcte funcionament del país.

Aquest és un decret llei que complementa el Decret 1/2018, convalidat pel Ple d'aquest Parlament el passat 25 d'abril, en plena vigència de la intervenció de la Generalitat. Avui, per sort, a diferència d'aquell dia, al Parlament hi acudeix un representant del Govern legítim de Catalunya per presentar el text del decret llei.

Aquesta vegada la pròrroga pressupostària, doncs, no és fruit d'una manca de voluntat per part del Govern, per molt que es digui, o d'una manca d'entesa o suports parlamentaris, sinó per la impossibilitat material de poder presentar, debatre i aprovar uns comptes en els terminis establerts, una vegada les eleccions imposades pel 155 varen celebrar-se a finals de desembre.

La pròrroga, doncs, es va produir de manera automàtica amb l'inici de l'any, i només la dilatada ocupació del 155 i les interferències patides per formar govern han provocat que no s'hagin pogut presentar uns nous pressupostos per a aquest any i que s'hagin hagut d'aprovar a mitjans de juny les normes per elaborar els pressupostos de l'any que ve.

La Llei de pressupostos vigent va ser aprovada el 28 de març del 2017, fa ja més de quinze mesos, i és raonable que hagin aparegut noves necessitats financeres, noves operacions d'aval que en el seu moment no van ser autoritzades i que no poden esperar la nova tramitació pressupostària per rebre la seva autorització.

Per aquest motiu, se'ns proposa convalidar un decret llei. Sí, és un recurs extraordinari del Govern per fer front a una necessitat extraordinària i urgent, i és obvi que ens trobem davant d'una d'aquestes situacions. Impulsar avui un projecte de llei ordinari, ni que sigui per un tràmit d'urgència, ens portaria a aprovar-lo a finals d'any, just finalitzades el conjunt de necessitats circumscrites dins de l'exercici actual, és a dir que emprant una via de tramitació ordinària ens portaria a resoldre la situació quan les necessitats en qüestió ja haurien desaparegut; o, dit d'una manera, l'Administració pública no podria donar resposta a aquest conjunt de necessitats inajornables, amb el corresponent impacte negatiu sobre les entitats i els ciutadans afectats.

Perquè, tal com ha recordat el vicepresident, aquest decret llei garanteix el bon funcionament, entre d'altres, d'entitats essencials per al nostre sistema d'universitats i de recerca. Recordem-ho: en primer lloc, s'autoritza un aval màxim de 4 milions per l'AGAUR, potser el més urgent, vist el calendari de matriculació universitària. Però també són importants les autoritzacions per als avals del Parc Científic de Barcelona o per al Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, dues institucions fonamentals del nostre ecosistema de recerca i innovació: un, líder en investigació biomèdica al sud d'Europa; el segon, que va ser el primer parc científic de l'Estat espanyol i que avui acull cinc centres de recerca, cent entitats i més de 2.700 professionals.

Aquest decret llei també ha de permetre assegurar el retorn dels fons dipositats a les seccions de crèdit de les cooperatives agràries inscrites al Registre general de cooperatives. I, així mateix, s'operacionalitzen actuacions ja previstes i autoritzades als pressupostos del 2017, com l'aval a Circuits de Catalunya o l'aval a favor d'entitats del sector públic de la Generalitat en el marc d'actuacions de comprovació i inspecció de l'IVA, com ha explicat el vicepresident.

Finalment, el decret llei també permet avalar totes les entitats de dret públic i societats mercantils totalment participades per la Generalitat, en la modificació, en el refinançament o en la substitució d'operacions de crèdit vigents que els permetin aconseguir millors condicions financeres.

Per concloure, aquest és un decret imprescindible per tal de garantir el bon funcionament del sector públic de la Generalitat. Més enllà de la conjuntura política del país, més enllà de les circumstàncies que ens han portat a trobar-nos amb una pròrroga pressupostària, ni l'Administració de la Generalitat ni els seus ens participats poden incórrer en incompliments. Incompliments que afectarien ciutadans i que per responsabilitat no podem deixar d'atendre. En cap cas podem deixar de dotar l'Administració pública dels mitjans per complir les obligacions concretes, ni podem deixar de dotar-la de les eines necessàries per a poder prestar garanties davant dels ens participats. Hem de possibilitar, per tant, que la Generalitat pugui exercir la funció protectora que li correspon en funció de les seves competències.

I per tot això, i com no podia ser d'una altra manera, anunciem el vot favorable o el posicionament favorable del Grup Republicà a la convalidació d'aquest decret llei. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Finalment, la senyora Gemma Geis té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Gemma Geis i Carreras

Bé, hola, bon dia, diputats, diputades, vicepresident. Doncs som aquí també, nosaltres, en primer lloc, per manifestar el vot favorable de Junts per Catalunya a la

convalidació del Decret Llei 3/2018, de 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic. Aquí el vicepresident Aragonès ens ha fet un ampli detall dels antecedents que justifiquen l'aprovació d'aquest decret llei, així com de cada un dels avals, que dintre, específicament, hi consta la quantia exacta de cada un dels avals que es pretén, doncs, avui convalidar.

En aquest sentit, també, doncs, recordar que no hi ha un endarreriment en la presentació d'aquest decret llei. Per què? Doncs perquè l'article 33 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya estableix *ipso facto* la pròrroga automàtica per si, per qualsevol motiu, a 1 de gener no hi ha un pressupost aprovat. Per tant, no hi ha un endarreriment, sinó que és una condició automàtica de la mateixa aplicació de la Llei de finances públiques.

Per tant, entenem que aquests avals estan justificats, entenem que hi ha un bon govern de la Generalitat en l'aprovació d'aquests, que concorren els requisits de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia, que estableix la situació i la concurrència extraordinària i urgent necessitat per aprovar aquests decrets lleis.

Per tant, als avals dels diferents àmbits que s'han mencionat, doncs, consta la quantia exacta.

Aquí recordar, per exemple –no s'ha dit–, aquest endarreriment en l'aprovació d'aquests avals..., doncs bé, aquests darrers mesos no han set mesos de normalitat, estem veient com tenim companys lliures a diferents països de la Unió Europea, que, en canvi, aquí a Espanya mantenen a la presó... Per tant, la dificultat del context polític que estem vivint justifica, eh?, aquest endarreriment i aquestes dificultats, que no són del bon govern, sinó fruit de la repressió que encara vivim.

En aquest sentit, doncs, també recordar quan es deia «un govern efectiu», no?, el diputat de comuns, en Xavier Domènech..., és clar, el Govern efectiu l'1 de gener de 2018 ja aplicava l'article de la Llei de finances públiques que prorrogava automàticament el pressupost. Per tant, això són condicions diferents.

Amb relació als avals del Parc Científic, el meu company, el diputat Jové, doncs, ha justificat els parcs científics. Podríem discutir moltíssim quina ha estat la política dels parcs científics que s'ha seguit, però ara en aquest moment, doncs, tenim unes universitats amb uns centres de recerca potents, amb una política que s'hi ha donat suport. Es pot canviar en el futur, però el que ja està endegat, com aquests són parcs científics que estan consolidats, doncs, justifica aquest aval.

Amb relació a les taxes, doncs sí, hi ha una política de taxes que crec que la consellera Chacón també es va comprometre a millorar. Nosaltres per això també defensem la república, perquè creiem que tindrem millors instruments per assegurar, doncs, que el nostre sistema permeti a tots els ciutadans que vulguin estudiar a la universitat tenir igualtat d'oportunitats i no en quedin fora en funció de les seves capacitats econòmiques. I, per tant, doncs, creiem que està plenament justificat.

Així doncs, amb relació als diferents avals, les quantitats que són explicitades i d'acord amb el bon govern i amb les aportacions, no?, que també s'han fet, creiem que pertoca l'aprovació i la seva convalidació com a decret llei.

El president

Molt bé; gràcies, diputada. Un cop acabat el debat, procedim a la votació.

D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, ja saben que s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i que els vots negatius són favorables a la derogació.

Per tant, passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Molt bé. Doncs el decret llei ha estat validat per 11 vots a favor, 1 en contra i 8 abstencions.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, i un cop ha estat validat aquest decret llei, em toca preguntar si algun grup vol que es tramiti el decret llei com a llei. (*Pausa.*) Sí, senyor Domènech? Molt bé.

Per tant, atès que, com a mínim, hi ha un grup que sol·licita que pugui ser tramitat aquest decret llei com a llei, haurem de votar si efectivament es tramita com a tal, com a projecte de llei. Per tant, com hem fet abans, els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i els vots negatius són en el sentit contrari, contraris, per tant, a la tramitació com a projecte de llei.

Passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

D'acord. El decret..., no s'ha aprovat la tramitació com a projecte de llei, atès que els resultats han estat els següents: 1 vot a favor, 13 en contra i 7 abstencions.

Decret llei 4/2018, del 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat

203-00004/12

Per tant, passem, ara sí, al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 4/2018, del 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat.

D'acord amb l'article 158.2 del Reglament, presenta aquest decret, com ha fet amb l'anterior, el senyor Pere Aragonès, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda. Vicepresident, quan vulgui.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Gràcies de nou, president. Diputades, diputats, presento aquest decret llei per delegació del conseller Calvet, que és el conseller titular del Departament de Territori i Sostenibilitat, que és qui el va proposar en la sessió del Govern, però en tot cas, doncs, ho faig també amb coneixement de tot el procediment que hi ha hagut per a la seva elaboració, no només com a membre del Govern, sinó també específicament com a titular del Departament d'Economia i Hisenda, que és un dels departaments del Govern que, conjuntament amb el Departament de Territori i Sostenibilitat, ha estat treballant també en aquest decret llei.

Com alguns de vostès deuen recordar, el Parlament de Catalunya va aprovar l'any passat la Llei de pressupostos per al 2017 i la llei de mesures, el que en diem «la llei d'acompanyament», on s'instava a la recuperació de la gestió directa del servei d'abastament d'aigua potable d'Aigües Ter-Llobregat, si el Tribunal Suprem confirmava la nul·litat de l'adjudicació del contracte d'abastament d'aigua en alta, de finals de 2012.

Aquesta sentència va ser confirmada i, en compliment del que va aprovar el Parlament de Catalunya, el Govern, a proposta del Departament de Territori i Sostenibilitat, va aprovar el decret llei que avui presento i que presento en nom del Govern davant de la Diputació Permanent per a la seva convalidació, si així vostès ho creuen oportú.

Com deia, el Tribunal Suprem, en data 20 de febrer de 2018, va confirmar la sentència d'instància i va deixar sense efecte l'acord d'adjudicació del contracte d'abastament d'aigua en alta Ter-Llobregat. Així, en haver-se produït aquest pronunciament judicial, el Govern ha procedit a complir aquest mandat parlamentari que

estava incorporat a la llei d'acompanyament dels pressupostos. I ho fem perquè hi havia un mandat parlamentari. Després de l'anul·lació d'aquell contracte, hi haguessin hagut diverses opcions: procedir un altre cop a una nova concessió, trobar algun tipus d'acord per a manteniment de la situació actual o recuperar la gestió directa, que és el que avui fem.

Per tant, l'objecte del decret és assumir la gestió directa del servei de subministrament d'aigua potable mitjançant la xarxa d'abastament Ter-Llobregat i prestar aquest servei a través de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, que es crea mitjançant aquest decret llei. Aquest tipus d'ens, necessàriament, com deia, s'ha de crear amb rang de llei, i, per tant, complim amb el que es reclamava i el que va aprovar el Parlament de Catalunya. Per tant, avui el que fem és que ATLL torna a ser pública, avui aprovem la gestió directa d'Aigües Ter-Llobregat. Es tracta d'un gestor directe que adopta la forma d'entitat de dret públic i que estarà sota el control de la Generalitat de Catalunya, i també la supervisió de la ciutadania. Aquesta vigilància de l'operador es preveu de la següent forma.

En primer lloc, el seu òrgan de govern col·legiat, el consell d'administració, estarà integrat de forma exclusiva per representants dels departaments de la Generalitat que tenen competències en el cicle de l'aigua. Així, hi està present el departament amb competències en matèria de salut, d'administració local, economia i aigua, tal com detalla l'article 13 del decret llei que avui presento.

També, l'article 2 del decret llei estableix que la nova ATL pública resta adscrita al Departament de Territori i Sostenibilitat, en tant que departament competent en matèria d'aigua. Resta sotmès, d'acord amb l'article tercer, de la mateixa forma que la resta d'operadors que proveeixen aquest servei mitjançant altres instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat, al control i a la supervisió de l'Agència Catalana de l'Aigua, en la seva condició d'administració hidràulica de Catalunya i d'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigua.

Exposat, doncs, quins són els departaments i organismes de la Generalitat que controlaran la nova entitat i en quina forma, vull subratllar també que al Consell de la Xarxa d'Abastament Ter-Llobregat s'hi incorporarà també la participació ciutadana. Es modifica la composició d'aquest consell per incloure-hi dues persones, dos vocals, en representació de la ciutadania, designades, en primer lloc, per l'organització de defensa dels consumidors més representativa en l'àmbit d'abastament de la xarxa Ter-Llobregat, i en segon terme, per l'entitat ecologista més representativa dins d'aquest mateix àmbit.

La plena operativitat de la nova ATL pública no es produirà fins a la liquidació final del contracte anul·lat, tot i que aquest Govern té la voluntat, com ha expressat en diverses ocasions el conseller Damià Calvet –també en la compareixença que va fer en aquest Parlament fa poques setmanes–, que estigui en marxa a principis de gener de 2019. De fet, el nou ens començarà a funcionar quan es constitueixi formalment i el seu consell d'administració sigui nomenat seguint els paràmetres que estableix el decret llei que avui portem a la seva consideració. Un dels objectius d'aquest consell d'administració, un cop iniciï la seva tasca, serà analitzar i prendre aquelles decisions que garanteixin la viabilitat i estabilitat financera del nou ens públic d'abastament.

El fet d'haver optat per la tramitació d'un decret llei –per tant, urgència i necessitat– respon a la voluntat que la Generalitat pugui disposar en la major brevetat d'un gestor propi i públic de les instal·lacions que són de la seva titularitat i que l'assumpció directa de la prestació del servei es produeixi, com no podia ser d'una altra manera, sense afectar la seva regularitat i continuïtat. Hem de tenir present que, mentre no es resol la liquidació, l'actual empresa concessionària és qui mantindrà la prestació del servei, perquè així resta obligada per llei, amb les mateixes condicions i estàndards de qualitat del plec d'adjudicació.

Com deia, la voluntat és que l'Administració de la Generalitat pugui assumir-ne la gestió, com he dit abans, en l'horitzó de l'1 de gener de 2019. La resolució del contracte ja va ser comunicada a l'empresa tot just formar-se el nou Govern, a principis de juny, com també els en vam informar en el seu moment a través de la compareixença del conseller de Territori i Sostenibilitat.

Voldria destacar la importància d'aquesta decisió de crear una ATLL cent per cent pública, que sé que la majoria de grups parlamentaris comparteixen, que ha de ser cent per cent pública; que prestarà servei a 5 milions de catalans i catalanes de cent quaranta municipis. Estem parlant d'una infraestructura vital per al país, i també vital per a l'àrea on es concentra la major part de població del país.

Arribats en aquest punt, m'agradaria referir-me a una altra de les mesures que inclou el decret llei i que considerem molt rellevant. Es tracta de l'anul·lació de l'increment de la tarifa d'ATLL del 2018, que es va haver de tramitar en aplicació del plec de la concessió. Estem parlant d'una pujada de l'11,88 per cent que el Govern ha decidit deixar sense efecte. El decret llei estableix que des de l'1 de gener de 2018 i fins que no s'aprovi la nova tarifa aplicable per part del nou ens públic l'increment de la tarifa serà el mateix que el 2017, és a dir zero, no hi haurà cap augment de tarifa per als consumidors.

Un altre dels aspectes a tenir en compte en la creació de l'ens d'abastament de l'ATL té a veure amb la liquidació del contracte amb l'actual concessionària. Com vostès saben, hi ha hagut la validació per part del Suprem d'aquella anul·lació per part, doncs, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del contracte de concessió, però ara s'ha de procedir a la liquidació.

Per aquesta raó el mateix dia que el Govern va aprovar el decret llei, el 17 de juliol, es va aprovar també la creació de la comissió assessora en el procés de liquidació, una comissió integrada per representants dels departaments de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, de Territori i Sostenibilitat i del Departament de Presidència, ja que d'aquest departament depèn el Gabinet Jurídic central.

Serà precisament aquesta comissió assessora l'encarregada de determinar la indemnització que correspongui a la fins ara concessionària, però els puc reiterar, com va dir el conseller Calvet, que les xifres que s'han conegut en els darrers mesos no tenen per què coincidir amb la xifra final. Tenim davant una feina d'anàlisi on es posaran sobre la taula tots els elements per procedir a la liquidació i es determinarà quina és la indemnització per rescissió del contracte que correspon a la concessionària.

En definitiva, la voluntat del Govern és garantir un bon servei públic d'abastament en alta d'aigua potable a les poblacions des de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat mitjançant aquest nou ens. La urgència en l'adopció d'aquestes mesures està justificada en la necessitat d'afrontar de manera immediata la situació derivada de la confirmació de l'anul·lació de l'acord d'adjudicació del contracte mitjançant sentència del Tribunal Suprem, i també pel mandat parlamentari, inclòs en la Llei de pressupostos i la llei d'acompanyament dels pressupostos de l'any passat, de recuperar-ne la gestió directa i, per tant, la necessitat d'assegurar que la prestació del servei públic d'abastament d'aigua es realitza de manera ininterrompuda i no afecti el normal accés a l'aigua potable de la població.

Per tant, avui iniciem aquest primer pas. Evidentment, hi haurà molts més passos a fer. Alguns dels aspectes econòmics seran els que podrem determinar un cop iniciat aquest pas; en concret, doncs, la indemnització que s'haurà de produir. I nosaltres, evidentment, com a govern, estarem a disposició del Parlament perquè, a mesura que puguem anar determinant les xifres, a mesura que puguem anar concretant les quantitats..., doncs, facilitar-los la informació; si cal, jo mateix, i el conseller Calvet, a disposició d'aquest Parlament per donar les explicacions a mesura que puguem anar concretant quin és l'impacte econòmic que, com els deia, no té per què coincidir amb les xifres que s'han conegut, un cop –que s'havien dit anteriorment– hi ha hagut una sentència i, evidentment, es posa en marxa aquesta comissió de liquidació.

Per tant, sollicito a la Diputació Permanent la convalidació d'aquest decret llei.
Moltes gràcies a tots.

El president

Gràcies, vicepresident. Un cop fixada la posició del Govern, és el torn dels grups parlamentaris. I, en aquest cas, es va acordar per la Junta de Portaveus, els ho recordo, que serien deu minuts per grup parlamentari i cinc per subgrup.

Per tant, iniciem la posició dels grups amb el Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en aquest cas, té la paraula la senyora Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidente. Diputados, diputadas, vicepresidente, ¿saben cuántas veces hemos tenido que escuchar que la solución a todos los males de los catalanes, a todos nuestros males, sería que el Govern de la Generalitat tuviera todas las competencias? ¿Saben cuántas veces hemos tenido que aguantar que si el Govern de la Generalitat tuviera todas las competencias no habría retrasos en Rodalies, no tendríamos peajes, no habría conflictos en los aeropuertos? Ni se imaginan lo cansinos que pueden llegar a resultar con eso.

Pero, ¿saben qué pasa? Que todas, todas las evidencias lo que indican es justamente lo contrario. Miren, no hay una sola comunidad autónoma de esas que dicen que les roban que haya tenido un desastre tan costoso para la ciudadanía como la línea 9 del metro. Cuesta imaginar todo lo que podríamos hacer con los 16.000 millones de euros que vamos a tener que acabar pagando por ella. La línea 9 ya tendría que estar acabada en 2007 y tendría que haber costado 2.000 millones de euros. La obra en sí ya va a costar 6.000, el triple. Pero es que acabaremos pagando, por el sistema de financiación que se eligió, 16.000 millones de euros. Con ese importe se podrían haber hecho trescientos kilómetros de metro y de tranvía, pero de momento tenemos veinte, veinte kilómetros. Esos trescientos kilómetros de metro y tranvía sí que serían una buena solución para el transporte público y para luchar contra la contaminación, y no quejarse permanentemente de Rodalies y acomodarse en el victimismo.

U otro ejemplo. Solo un *govern* como el de la Generalitat ha tenido unas prioridades tan distorsionadas como para inyectar 200 millones en una ocurrencia como la de Spainair, destinada a la quiebra, mientras dejaba de lado o dejaba de financiar otros proyectos que podrían haber sido mucho más viables. Solo un *govern* como el de la Generalitat. O peajes. ¿Saben qué? No hay tampoco uno solo, ni uno solo, ni un solo gobierno autonómico que haya construido tantos kilómetros de autopista de pago para sus ciudadanos como el de la Generalitat. Y encima tienen el rostro de intentar hacernos creer que todos los peajes son culpa de otro.

Pero es que sobre autopistas también hay más. Yo no conozco ningún gobierno autonómico –puede que lo haya, pero no lo conozco– que haya rescatado peajes a la sombra como lo ha hecho el de la Generalitat y además con tanto disimulo, casi sin que se diera cuenta, como si fuera una eventualidad más. Cientos de millones de nuestros bolsillos sin exigir la menor responsabilidad política o hacer la mínima autocrítica o asumir el menor error. Cientos de millones de nuestros bolsillos.

Y quizá estén pensando por qué le hablo yo aquí de todo esto cuando de lo que tendríamos que estar hablando es de ATLL, de Aguas Ter Llobregat. Imagino que lo estarán pensando. Pues le respondo muy rápido. Porque Aguas Ter Llobregat, ATLL, es sencillamente un ejemplo más de las chapuzas, de la mala gestión de este Govern, que encima sigue empeñado en hacernos creer el mantra de que la culpa de todo es de otros. Y ya no cuela.

Este es solo un ejemplo más, pero un ejemplo más de muchos ya. Sacar a concurso ATLL ya nos pareció en su día una mala decisión. La gestión del agua en alta era un negocio que era perfectamente viable como se ha visto después. Y además era un negocio, era una cosa que el Govern de la Generalitat ya sabía hacer,

que la Administración catalana lo llevaba haciendo durante años; una gestión pública directa. Era un negocio en el que la Administración tenía el conocimiento, tenía la experiencia necesaria, tenía los trabajadores capacitados, cosa que no ocurre en otros casos. No había ni una sola razón para cambiar el modo de gestión. Pero, sin embargo, se hizo –se hizo.

Y ¿saben por qué? ¿Quizá se hizo por una mejor eficacia o por facilitar la gestión o para mejorar el servicio a los ciudadanos? Pues no; lamentablemente no se hizo por ni uno de esos motivos; no había ninguna justificación ni de eficacia ni de mejora de gestión ni de mejora de servicio para la ciudadanía: ATLL se sacó a concurso, y así se reconoció por el Govern, para tapar un agujero presupuestario. La joya de la corona se entregó, y así se reconoció, únicamente para tapar los boquetes que, por su mala gestión, había generado el Govern en las cuentas. ATLL se malvendió sin una visión estratégica de la política del agua, que de hecho ahora vamos a revertir. Y se hizo con tantas prisas y para cuadrar esas maltrechas cuentas antes del 31 de diciembre, que ni siquiera hubo tiempo para asegurarse de que se estaban haciendo bien las cosas. Y eso que hubo muchos organismos que lo advirtieron, hasta tal punto que la adjudicación ha acabado anulada por sentencia. Y por eso estamos hoy aquí. Tampoco conozco ninguna comunidad autónoma que haya llegado a una situación como esta. Es decir, la mayor privatización de la historia de la Generalitat se llevó a cabo con prisas y chapuceramente, y ni siquiera se hizo en busca del mejor servicio para los ciudadanos.

Pero es que en este decreto de recuperación estamos repitiendo la misma historia: prisas, motivos equivocados... Si en la adjudicación se pretendía ocultar el agujero de las cuentas, pues ahora lo que quieren es tapar rápidamente toda esta mala gestión y toda esta chapuza; lo hacemos muy rápido, en agosto, sin que nadie se entere. Si en su día dijeron que no tenían otra opción porque había que cuadrar aquellas cuentas, pues ahora nos dicen que no tienen otra opción porque tienen un mandato parlamentario. ¿Saben que es bastante cómico oírles hablar de que tienen que cumplir un mandato parlamentario cuando se han saltado el Reglamento, la Constitución, el Estatuto siempre que les ha dado la gana? Es bastante cómico oírse lo decir.

Y si en la adjudicación no quisieron esperar a tener las resoluciones de los organismos para comprobar que todo se estaba haciendo correctamente, ahora no quieren esperar a saber ni cuánto va a costar la liquidación ni qué va a pasar con la deuda, que no nos ha hablado de ella, dónde va a contabilizar, ni nada de nada. Tomamos las decisiones sin saber qué consecuencias van a tener para la ciudadanía.

Pues, miren, a nosotros nos parece muy bien que la gestión de ATLL vuelva a ser pública, como ya lo era, que es que no estamos haciendo ninguna maravilla, ya lo era, y seguramente nunca debió dejarlo de ser. Pero ya que en 2012 no se hizo, nos gustaría que ahora la transición sí que se hiciera de la forma correcta, conociendo todos los condicionantes, sin pausa, pero sin prisas injustificadas, y evaluando cuál es la mejor opción para todos los ciudadanos. Y tenemos ciertas dudas de que se esté haciendo así. Una cosa tan compleja como la privatización de la gestión de un suministro estratégico como es el agua a 5 millones de catalanes, si finalmente se tenía que hacer, no tenía que haberse hecho en su día de aquella manera. Y si una sentencia nos obliga a revertirla hoy, pues tampoco deberíamos cometer los mismos errores. Necesitamos tener toda la información para tomar las mejores decisiones, y usted nos ha dejado claro en su intervención que no tenemos toda esa información, que ya veremos cuánto cuesta, que ya veremos qué pasa con la liquidación, qué pasa con el déficit de tarifa –no nos ha dicho quién lo va a asumir: ¿lo van a asumir los municipios?, ¿lo va a asumir la Generalitat?, ¿se lo piensan cargar a la empresa adjudicataria?

No vamos a ayudarles a tapar sus vergüenzas rápidamente, fundamentalmente porque no creemos que sea bueno para los ciudadanos. Lo que creemos que sí sería bueno y que además merecen es que se investigue y se analice qué es lo que ha pa-

sado con ATLL para que tengamos que pagar de todos nuestros bolsillos cientos de millones a cambio de nada, a cambio de volver al pasado, a cambio de volver a una situación de la que seguramente nunca tendríamos que haber salido. Hemos pedido una comisión de investigación que esperamos que todos los grupos que están a favor de la transparencia y de que la ciudadanía conozca exactamente qué es lo que ha pasado con su dinero nos apoyen. Y en esta propia comisión seguramente se podrá extraer mucha información que será válida incluso para hacer correctamente esta reversión.

Así que, *senyor conseller*, le pedimos que las prisas por tapan sus chapuzas no hagan perder de vista que el objetivo final de todo esto es que se consiga el mejor servicio para los ciudadanos, que seguramente será el público. Nosotros queremos que vuelva a serlo. Pero necesitamos tener toda la información. Mientras tengan más interés por tapan sus vergüenzas que por tomar las decisiones adecuadas, no cuenten con nosotros.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn del senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Vicepresident, vostè avui ha perdut una... –jo pensava que vindria a explicar el decret llei el conseller de Territori, el senyor Calvet, però bé, atenent que segurament aquest és un decret llei que competeix a les dues conselleries...–, vostè avui ha perdut una oportunitat magnífica per explicar-nos algunes de les decisions que al seu dia va adoptar el conseller Mas-Colell, que jo crec que és l'inductor de la privatització de la gestió d'Aigües Ter Llobregat, pel que fa referència a l'impacte que aquella operació econòmica va tenir a les finances de la Generalitat i que la reversió d'aquesta pot acabar produint. M'estic referint a la desimputació al seu dia del dèficit, i, per tant, caldrà... Hagués pogut explicar també, més enllà de llegir-nos el decret que ja coneixíem, algunes de les conseqüències econòmiques que en el conjunt pressupostari pot tenir aquella decisió i que, evidentment, la sentència del Tribunal Suprem reverteix.

Dit això, jo crec que la gestió directa d'ATL no s'havia d'haver abandonat mai, eh? De fet, aquesta és la posició històrica del Grup Parlamentari Socialistes. Per tant, ja li anuncio que votarem a favor de la convalidació del decret llei perquè considerem que la gestió en alta, el proveïment en alta de l'aigua en el conjunt del territori català, però més en aquest entorn on viuen més de 5 milions de persones, ha de ser públic, i no només la regulació, sinó la gestió. Exemple d'això són les dues proposicions de llei que vam presentar en l'anterior legislatura i també en aquesta i algunes mocions parlamentàries que al seu dia no van tenir recorregut, perquè, més enllà d'algun grup parlamentari, ens vam trobar amb vots en contra o abstencions, eh?, d'alguns que..., d'alguns partits que..., d'alguns grups parlamentaris que també ara defensen amb molt d'èmfasi la gestió pública d'Aigües Ter Llobregat.

La privatització de la gestió d'ATL, des del nostre punt de vista, ha estat un autèntic nyap, no?, una demostració sense precedents de que més malament no es podien fer les coses.

I vostès hi segueixen passant de puntetes, eh? No hi han responsables d'aquesta operació de privatització de la gestió que, sentència rere sentència, els tribunals de Catalunya i el Suprem han confirmat com una operació mal concebuda, mal executada, i amb un final que jo crec que tothom preveia que és el que és, no?

Hi han uns responsables. El president Mas que, al seu dia, acorda amb la líder del Grup Parlamentari Popular... –llavors Convergència Democràtica i el Partit Popular, doncs, eren amics, eh?–, i decideixen, doncs, canviar la llei de 1990. El conseller Mas-Colell que, amb la seva devoció privatitzadora, ens ha portat a aquesta si-

tuació; i, després, els que van executar aquesta decisió: el conseller Recoder i el seu equip, el senyor Carcolé, el senyor Pinyol, el senyor Pau Villòria, que són encarregats d'executar aquesta decisió. Torno a repetir, amb bastiments equivocats, tal com repetidament el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i el Tribunal Suprem han sentenciat. Fins i tot, inicialment, el mateix organisme de control contractual de la Generalitat de Catalunya.

Per què...? És a dir, nosaltres..., li vull recordar aquesta xifra o aquesta data: el 18 de juliol del 2012, el Grup Parlamentari Socialistes li fa una interpel·lació al conseller Recoder mostrant la seva disconformitat amb el que ja s'estava anunciant, eh?, que era aquest procés de concurs per privatitzar. El gran argument –que avui sort que vostè no l'ha tret, eh?, ja m'imagino que algun grup parlamentari igual ho farà– que era la situació econòmica en què es trobava Aigües Ter Llobregat.

Aigües Ter Llobregat tenia un problema de dèficit dels costos d'operació, eh?; i un endeutament, és evident, però un endeutament que es podia reconduir financera-ment parlant. El problema el teníem amb els costos d'operació d'Aigües Ter Llobregat justament perquè teníem un dèficit de tarifa. I el Grup Parlamentari Socialistes es va comprometre amb el Govern a acompanyar aquesta política de creixement de la tarifa.

Vostès van fer-ho o el Govern del que vostès són continuadors va fer-ho incrementant un 70 per cent la tarifa en el seu moment, quan tots els experts ens deien que Aigües Ter Llobregat podia «desapalancar» la seva situació i podia operativa amb un increment bastant inferior, al voltant d'uns 12 o 13 punts respecte al que el Govern en el seu moment va fer.

Però aquí hi havia una posició predeterminada per part del conseller Mas-Colell, que li feia nosa tot el públic, que volia aprimar el sector públic de Catalunya, i vam arribar a aquesta situació. Ho van fer molt malament, eh? –ho van fer molt malament.

I quan encara estàvem a temps de revertir tot aquell procés, que ja era un procés obscurantista abans de fer la signatura de la concessió, perquè no hi havia informació, no hi havia manera de que la conselleria facilités la documentació, el que no acabem d'entendre és que es produeixen unes eleccions que el Govern del president Mas depèn parlamentàriament d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Esquerra Republicana de Catalunya no atura aquest procés.

Fins i tot aquest diputat que li parla, vicepresident, s'ha hagut d'escoltar en el Ple del Parlament, en una intervenció parlamentària respecte a la gestió de l'aigua, per part d'algun diputat d'Esquerra, dient que nosaltres representàvem posicions chavistes. (*Veus de fons.*) Miri, m'estalvio l'adjectiu, no? És que ho van fer molt malament.

Però, miri, el passat és el passat. Per cert, si algú té la temptació de parlar de l'endeutament d'Aigües Ter Llobregat, també els recordaria que més de la meitat, aproximadament el 60 per cent de l'endeutament que hi havia en aquell moment, provenia de governs que presidia el president Pujol.

Li torno a dir, nosaltres seguirem tot aquest... Crec que no serà l'última vegada que parlarem d'Aigües Ter Llobregat en aquest Parlament, duri o no duri aquesta legislatura, perquè, l'hi repeteixo, hem de veure què passa amb aquests 995 milions que a finals del 2012 es van desconsolidar i que, d'alguna manera, ara hauran de tornar a aflorar i quin impacte això pot acabar tenint a les finances públiques de la Generalitat.

Li deia: «El passat és el passat.» En parlarem, segur que en parlarem, eh?, perquè d'aquesta gestió privada nosaltres creiem que hi han alguns temes que caldrà abordar-los parlamentàriament, però el que ens preocupa ara, en aquests moments, és què farem en el futur, no?

Vostè parlava de que donaran explicacions, eh? Ens ha parlat de que s'ha creat una comissió assessora per aquest procés de liquidació i que la indemnització que vostès estan calculant, que avui no ens ha volgut avançar la xifra, serà menor de

la que s'ha aventurat en algun mitjà d'opinió. Miri, jo ja li dono una idea, perquè aquest procés de liquidació del contracte el seguirem amb molta atenció, eh? He estat mirant l'última revisió –és un informe de l'Agència Catalana de l'Aigua, eh?– sobre la revisió de tarifes de l'any 2016, i una cosa que ja havíem estat analitzant al meu grup parlamentari i que aquí ens acaba de confirmar. Al seu moment ja vam criticar la retribució financera que creïem que estava per damunt dels marges bancaris que s'estaven oferint en aquesta concessió, un 9,33 per cent. Quina ha estat la nostra sorpresa –i, per tant, mirin-s'ho, eh?, a l'hora d'afinar els números d'aquesta liquidació–, que la forma polinòmica en què s'ha treballat i que es va aprovar en el seu moment no és que estiguem parlant d'un 9,33 per cent de la retribució, és que hi ha una sobreretribució, aproximadament al voltant d'un 20 per cent, que ens sembla que és un escàndol.

I que creïem que, ara que hem d'abordar aquest procés de liquidació, tot això s'ho han de mirar amb molta cura, han de tornar a revisar els plecs de clàusules que van servir per fer aquesta externalització externa, perquè als contribuents, als usuaris de l'aigua en aquest país, però al conjunt de contribuents a través del pressupost no ens signifiqui un desastre monumental en termes de perjudici econòmic.

Gràcies...

El president

Senyor Terrades...

Jordi Terrades i Santacreu

...president.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del senyor Xavier Domènech, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Xavier Domènech Sampere

Gràcies. Avui estem descobrint moltes coses. Estem descobrint que Ciutadans està en contra de la privatització dels serveis públics, és un gran descobriment. Hem descobert que el Partit Socialista de Catalunya és un partit chavista, també és un descobriment... (*Veus de fons.*) Bé, segons Esquerra Republicana. (*L'orador riu.*)

Però jo crec que en aquest 1 d'agost, que estem aquí discutint un tema molt important, estem descobrint també que, en una setmana, els taxistes han fet més per l'autogovern de Catalunya –recuperant la transferència o a punt de recuperar..., de produir-se una transferència– i per la sobirania d'aquest país que en els últims vuit mesos el Govern de Catalunya. Jo crec que... I perquè, mentre això ho estan fent els taxistes en una sola setmana de mobilitzacions, vostès ens porten aquí en la forma de decret, l'1 d'agost, en un debat manifestament insuficient, el pitjor desastre de la major privatització de la història de la Generalitat de Catalunya. I si creuen que això es pot debatre en una diputació permanent l'1 d'agost, vol dir que, en realitat, bé, no volen debatre això. No volen debatre això i no volen debatre de passat i, per tant, difícilment també de futur sobre ATL.

Aquesta història és una història absolutament..., bé, un desastre, literalment. És a dir, això ve d'aquell Govern dels millors, no sé si ho recorden, sembla que hagi desaparegut, però era el Govern dels ESADE boys, dels..., amb fórmules màgiques, que venien també de tot aquest..., del Friedman i tot això, aquella cosa de menys és més –es va descobrir després que menys és menys; no hi ha tanta màgia. Amb el qual..., amb l'excusa, perquè és l'excusa, en aquest cas, de l'equip del Mas-Colell, i del que representava aquell Govern dels millors, de que hi havia un dèficit real de la Generalitat de Catalunya de 40.000 milions es va procedir a la privatització d'Aigües Ter Llobregat, per recuperar en aquells moments 300 milions, quan, només amb la reforma de l'impost de successions, n'havíem perdut 600. Per tant, en realitat, es gua-

nyava molt poc i no s'acabava amb el problema de dèficit. I, a més a més, s'agreujava amb altres mesures que prenia aquell mateix Govern.

És més, vam veure l'espectacle absolutament delirant, i en aquell moment no era que fos un govern d'Esquerra i Convergència, sinó dintre de la mateixa Convergència, d'una batalla campal entre famílies, a tenor d'aquella privatització, entre les famílies que podien representar Agbar i les famílies que podien representar Acciona. Fins a tal punt que vam veure com el conseller de Territori s'enfrontava claríssimament al secretari de Presidència en aquells moments, i que vam veure com un organisme de la Generalitat denunciava com a improcedent la mateixa concessió de la privatització.

Tot això, aquest espectacle, va ser encara incrementat per la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en contra de la concessió, que el 2016 l'Oficina Antifrau de Catalunya va detectar irregularitats en tot el procediment, i ho va pagar qui ho paga sempre: la ciutadania. Perquè és veritat que vostè ara diu: «Miri, escolti, l'11 per cent aquest d'increment l'anullem», però el conjunt de l'operació, a part de no reportar cap solució pel dèficit, absolutament cap, és que la factura ha pujat durant tot el període un 138 per cent. Aquest és el conjunt de la factura que ha pagat la ciutadania de Catalunya amb relació a això.

Per tant, jo..., nosaltres entenem que això no és només un decret, això és una comissió d'investigació. I aquí hi haurà una comissió d'investigació: diversos grups presentarem una comissió d'investigació sobre això, sobre què ha passat, què va passar i com, en aquell moment, aquell Govern dels millors ens va portar a una de les pitjors solucions, que va repercutir sobre els drets de la ciutadania de Catalunya. De la mateixa manera que demanarem les compareixences del senyor Mas, del senyor Mas-Colell, de la senyora Artadi, del senyor Recoder, del senyor Santi Vila, de totes aquelles persones que es van veure implicades, d'una manera o una altra, en un desastre total i absolut.

Alhora, el decret que vostès presenten aquí és un decret... Vostè parlava de control de la ciutadania; la frase és positiva –és positiva–; però, clar, en la formació del consell d'administració només hi ha govern. De fet, no hi ha ni ajuntaments. És un retrocés amb relació a l'anterior, perquè hi havia ajuntaments, hi havia representació de les entitats locals, que crec que hi haurien de ser. Vostès, sí, ho posen en un consell, a l'altre, però al consell d'administració no hi ha el que han demanat les entitats ecologistes, que hi hagi representants de les entitats ecologistes, que hi hagi representants de sindicats, que hi hagi, alhora, i evidentment, representants d'ajuntaments, i que hi hagi representants d'associacions de consum per garantir un veritable control ciutadà sobre la gestió d'ATL.

I crec que vostès ara em diran... –no diuen que són el Govern dels millors, és veritat–, em diran que no, que ja ho garanteixen vostès o que ho garanteixen amb el que fan; però, donat l'història, eh?, d'un dels desastres més grans de gestió d'un govern de la Generalitat de Catalunya, donat aquest història, crec que haurien d'admetre que no estaria malament que en el consell d'administració pogués haver-hi representants de totes aquestes entitats i de la mateixa ciutadania, precisament per produir un control.

Per tant, davant d'això, nosaltres ens abstindrem en el decret, demanarem que es tramiti com a projecte de llei. Creiem que aquí hi ha molts elements que s'han de poder discutir. Al decret no hi ha tot el tema de..., no es diu res sobre la planta de Sant Joan Despí, que en aquests moments crec que està en mans d'Agbar, i no es diu res sobre si se'n recupera el control i on. I, en aquest sentit, per tant, demanarem tramitació com a projecte de llei, demanarem compareixences, demanarem, amb altres grups, una comissió d'investigació.

I un últim apunt. Entenc que... –perquè vostè no ha avançat la xifra, però–, entenc que en el tema de la creació de l'empresa pública i, per tant, de la recuperació de les mans d'Acciona, alguna cosa sí que hauria de deixar clara: no és una rescissió

de contracte; entenc que el criteri és que no és una rescissió de contracte, sinó que és una anul·lació del procediment de contractació. Ho dic perquè aquí hi van centenars de milions de diferència entre una cosa i l'altra, i m'agradaria que això quedés clar. És a dir, perquè no tornem a fer jocs d'aquests en els quals hi ha famílies d'uns i famílies dels altres i perd sempre la ciutadania.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent; per tant, del senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. No hauríem d'oblidar els darrers sis anys i el que han significat per a l'aigua, i sobretot no hauríem d'oblidar el discurs del Govern dels millors, dels millors neoliberals. I, si aquests eren els millors, no volem ni imaginar-nos com seran els pitjors. Ni imaginar-ho. Perquè ha suposat, evidentment, uns dels grans nyaps de la història d'aquest país. I ho hem de dir així, d'una manera tan clara i tan contundent, i el que ha significat també, des d'un punt de vista polític –i ho hem de dir, també, «polític»–, perdre la gestió d'una part de l'aigua del nostre país. Això sí, avui ens volem felicitar o ens hauríem de felicitar pel que significa poder recuperar la majoria de l'aigua del país per a la gestió pública.

Això possibilita, i hi insistim –hi insistim, «possibilita»–, el control popular; aigua per a tothom amb independència dels seus recursos, i, per tant, que no hi hagi tallats de subministrament; millors condicions laborals per als treballadors i les treballadores; sostenibilitat ecològica; aigua de major qualitat i menor preu, i transparència en els recursos públics. Amb gestió privada això no era possible, però volfem insistir en una altra idea: amb la gestió pública hi ha possibilitats, que no significa que es tingui de donar o que s'hagi de donar –hi ha possibilitats.

Sobre el contingut del decret llei, que és del que hauríem d'estar parlant aquest matí i no n'estem parlant gaire, primer de tot, Diputació Permanent. Doncs mirin, nosaltres..., des de la CUP - Crida Constituent, no pensem que sigui el millor lloc per tenir una discussió profunda, qüestió per la qual demanarem que es tramiti com a projecte de llei. I ho demanarem també perquè més enllà d'apostar per una gestió pública..., abans fèiem referència a tota una sèrie de possibilitats que pensem que amb el contingut del decret llei no es podran fer efectives, aquestes possibilitats.

Fem referència al contingut del decret llei: nosaltres pensem que dels incompliments... –i abans es feia referència a com es liquidarà la relació contractual fins ara–, diem que dels incompliments que pugui haver-hi d'Acciona o dels beneficis empresarials d'Acciona s'hauria de liquidar la relació jurídica. Això és el que nosaltres pensem que hauria de ser la fórmula a través de la qual liquidar. Això sí, si anem a la disposició final segona del decret llei hi trobem, d'una manera molt clara, com s'autoritza el Govern a determinar, per una banda, les condicions per assumir passius, només faltaria, però també aquells altres que es puguin derivar de la liquidació del contracte. I amb això, nosaltres no hi estem absolutament d'acord.

Mirin, nosaltres no podem dir que passarem anys i anys pagant a través de la nostra condició d'usuaris... –alguns tenim famílies que l'únic que fan és pagar l'aigua; no tenen altres tipus de famílies o no tenim altres tipus de famílies. Però del que vostès demanen que convalidem avui, podria passar que s'acabés indemnitzant de tal manera que es traslladés al rebut de l'aigua. No diem que el decret signifiqui això, però diem que pot ser una possibilitat derivada d'això.

D'altres qüestions: sobre la naturalesa jurídica del nou ens, doncs, està bé, millor entitat de dret públic que no una mercantil pública, però, per què no un organisme autònom? Com no podem discutir, perquè avui aquí no hi ha discussió, doncs no tindrem resposta, com a mínim avui. No han optat tampoc, vostès, Govern, per incorporar la planta de Sant Joan Despí. Per tant, hi ha una part important del que és

l'essencialitat de la recuperació de l'aigua que la fan efectiva, però no en algunes altres qüestions. Han optat, vostès, per les prestacions patrimonials de caràcter públic i, evidentment, per desgràcia, si continuem encara a l'Estat espanyol, doncs, semblaria que no és possible fer efectives, ja, les taxes. Però no són efectives perquè en la Llei de contractes del sector públic, els diputats i les diputades del PDECAT, doncs, evidentment, van fer tota una sèrie de transaccions per impossibilitar aquesta possibilitat.

Respecte a la fiscalització de les despeses, del que hi ha al decret llei, es preveu que es puguin fer posteriorment, però nosaltres els demanem que per la importància que té aquest ens s'hagin de fer també anteriorment.

I respecte..., i volem explicar-ho amb molt de detall i d'una manera, a la vegada, molt planera, perquè es pugui entendre, sobre com vostès construeixen la subrogació o canvi de titular. Mirin, el literal que vostès posen, que és la subrogació, fa referència a la subrogació de tothom subjecte a l'Estatut dels treballadors o les treballadores. Això significa que aquells i aquelles que fins ara no es dedicaven a l'activitat central, sinó que podien ser, per exemple, alts directius subjectes a l'Estatut dels treballadors també passaran a la nova empresa? Del literal que hi ha a la norma, semblaria que sí. Evidentment, nosaltres no volem qüestionar que es subroguí a tots els treballadors i treballadores i fins i tot, a aquells treballadors i treballadores que fan activitats complementàries vinculades a l'activitat central. Però pensem que hi ha un cos, potser, de directius o directives, que poden estar sotmesos a l'Estatut dels treballadors, que no han de ser subrogats.

I una altra qüestió fonamental: està molt bé que parlin de subrogació, però construeixen vostès una figura que és la de «indefinit no fix», i nosaltres ja els diem que, si bé la majoria de doctrina administrativista i iuslaboralista diu que això seria el més adient, hi ha una altra doctrina que ens diu que vostès podrien donar la condició a tots aquests treballadors i treballadores de «plantilla autònoma». I per tant, que passessin a la condició de fix, que és la que la majoria d'ells i elles tenien abans del procés de subrogació. Perquè, si no, potser avui hi ha algú que, després de sentir que tenen la condició d'indefinit no fixos els pregunten si hauran de sortir les seves places en tres anys o no sortiran les places en tres anys. Per tant, una qüestió fonamental que vostès aclareixin aquesta qüestió. Nosaltres ja els acabem de donar una alternativa tècnica.

I les darreres dues qüestions o darreres tres qüestions: consell d'administració. Nosaltres tenim un projecte molt clar, que és un triangle: poder públic, usuaris i treballadors. Vostès aposten únicament pel Govern i consell de xarxa que, per nosaltres, en la definició que té a la norma, no és de representació real i efectiu, i és merament formal i consultiu. Però, més enllà d'això, fins i tot podrien incorporar més entitats, cosa que no fan.

I acabo amb una darrera qüestió: com quedarà, finalment, la darrera pujada de l'11,8 per cent de la tarifa per als municipis que ja l'han executada? Tenim molt clar que es diu a la norma que hi haurà una congelació tarifària del 2017, però hi ha una altra realitat que és..., són una sèrie de municipis, que hagin pogut fer aquest canvi, quant a la tarifa.

És per tot això, evidentment, que nosaltres farem una abstenció.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, del senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Bé, jo tinc la necessitat de remuntar-me una mica més enllà, al que sincerament és l'origen del que estem debatent avui aquí. Perquè, en totes les intervencions que hi ha hagut, s'ha ignorat quin és l'origen, no? I l'origen és, doncs, la sequera que hi va haver, fa deu anys, a Catalunya.

I l'acció del Govern d'aquell moment, ho recordo, un govern tripartit –PSC, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya–, va comportar tot un grapat d'inversions, algunes a la babalà, i que l'Agència Catalana de l'Aigua i l'ATLL s'endeutessin, conjuntament, en 1.800 milions d'euros. Un problema que, per cert, després es va resoldre amb una simple invocació a la Mare de Déu de Montserrat. Però bé, aquella ATLL..., endeutats amb 1.800 milions d'euros i amb un pla de finançament de tot aquest deute, de totes aquestes inversions, que implicava importants increments de les tarifes, que s'haurien d'haver aplicat ja, des del primer moment, és a dir, l'any 2009. I que no hi va haver la valentia política del Govern del moment d'aplicar aquells increments de tarifa per tal de poder fer front a aquest endeutament que tenien aquestes dues entitats que gestionaven l'aigua en alta a una part important de Catalunya.

Passada aquesta situació, la situació en la que queda especialment ATLL és una situació extraordinàriament delicada. I això ho podem conèixer pels números que es coneixien en aquell moment, però després, la Sindicatura de Comptes ha fet un informe detallat, sobre quina era la situació financera, i ho explicita molt clarament: estava en qüestió la viabilitat econòmica i financera d'ATLL. I aquestes van ser les circumstàncies per les que el 2011..., sí, un govern de Convergència i Unió, amb el suport del Partit Popular –per cert, amb el suport entusiasta del Partit Socialista i l'abstenció de Ciutadans, que encara devien estar debatent si eren socialdemòcrates o liberals–, van decidir afrontar l'externalització de la gestió de l'aigua en alta. Hi insisteixo i ho repeteixo, senyor Terrades, per si se n'havia oblidat: amb el suport entusiasta del Partit Socialista. (*Veus de fons.*) Sí, això va ser així.

Però després, quan es fa la concessió per a aquesta externalització, és quan venen les presses i es fan les coses mal fetes. I es fan mal fetes, segurament, per dos condicionants: un primer, la necessitat immediata de liquiditat. Ho recordo: finals del 2012, després d'unes eleccions, govern en funcions, necessitat de pagar nòmines extres dels treballadors de la Generalitat i la necessitat de reduir el dèficit. I aquesta operació, la signatura d'aquesta operació, va suposar un ingrés en efectiu immediat, que va permetre poder pagar nòmines: una, dos..., però també va suposar la comptabilització de 1.000 milions d'euros, en termes comptables, de menor dèficit.

I aquesta és la situació que precipita la resolució del concurs, amb la conflictivitat coneguda, des del dia 1. Bé, des del dia 1, no, des del dia 2. L'1, 1 de gener de 2013, comença la gestió per part de l'empresa adjudicatària; el dia 2 de gener, primer dia hàbil, l'òrgan administratiu de recursos contractuals de la Generalitat diu que aquella adjudicació s'ha fet malament. I comença la conflictivitat jurídica entorn a aquest concurs.

Tot això ens ha portat, al llarg del temps, al resultat que ja coneixem, que és l'anul·lació del concurs. I ara, se'ns proposa retornar a la situació inicial. Si m'ho permeten, nosaltres creiem que aquesta decisió que vostès han pres, ho han fet des d'un punt de vista dogmàtic, no ho han fet des d'un punt de vista pràctic; no ho han fet des d'un punt de vista d'avaluar les diferents opcions que hi ha davant d'aquesta situació, i veure quina era la millor situació per a la gestió, sí, però també per a les finances de la Generalitat.

I sent el conseller d'Economia qui ens ho presenta, home..., jo crec que hagués estat bé que aquest decret llei hagués anat acompanyat dels estudis adequats, dels estudis econòmics adequats per demostrar que l'opció que es planteja, que és la gestió directa a través d'empresa pública, o d'entitat pública, era la més adequada. Però no, no apareix absolutament cap valoració ni cap contrast de les diferents opcions que hi han, davant d'aquesta situació. Però és que ni tan sols apareix..., bé, sí que apareix un informe d'impacte econòmic, que diu que durant el 2018 no tindrà cap impacte i que el 2019 ja s'ho faran. O ja ho veurem..., ja ho avaluarem en els pressupostos. Doncs, escolti'm, aquesta és una qüestió fonamental, perquè aquesta decisió que prenen vostès avui, té un impacte, en termes comptables, sobre el dèficit de

la Generalitat, de 1.000 milions d'euros, conseller. I després vostè ve a la Comissió d'Economia a dir: «Escolti'm, és que haurem de..., com hem de complir amb l'objectiu de dèficit, hem de rebaixar 600 milions de despeses.» No, 1.600; aprovant això avui, 1.600. De tresoreria, 400, 500, 600, no ho sabem, perquè tampoc no ens han donat la valoració de què costarà aquesta solució que vostès adopten, en *cash*. Una altra cosa és en termes comptables, 1.000 milions.

Això està previst, conseller? No. En els informes econòmics que acompanyen el decret llei? No, no està previst. I, per tant, aquests són els principals elements que a nosaltres ens preocupen des d'un punt de vista, sincerament, pragmàtic, no dogmàtic.

Escolti'm, nosaltres no som partidaris de la gestió pública perquè sí, ni de la gestió privada perquè sí. Som partidaris d'avaluar quina és la millor gestió davant de cada circumstància, davant de cada cas i davant de cada necessitat. I de prendre les millors decisions per a l'Administració, que representa prendre les millors decisions per a la ciutadania. I això no s'ha fet, perquè s'ha pres i es pretén prendre una decisió des del punt de vista dogmàtic.

Nosaltres no donarem suport a la convalidació d'aquest decret llei.

El president

Gràcies, diputat. És el torn, ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, del senyor Gerard Gómez del Moral.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president, vicepresident. Bé, avui fem un gran pas endavant i nosaltres, com a mínim, n'estem satisfets. A vegades he vist uns tons potser un pèl més negatius, no?, però crec que era un gran consens i una gran demanda del Parlament de Catalunya, justament, que féssim el que avui estem fent, no? Per tant, des del nostre grup, realment n'estem satisfets i contents.

Avui donem, o convalidem, o nosaltres, vaja, donarem suport a convalidar aquest decret que fa que Aigües Ter Llobregat torni a ser cent per cent pública, no? I amb la voluntat que vostè mateix expressava, i que el conseller, que a més a més, ja ha expressat en les seves compareixences, doncs, que això entri en vigor l'1 de gener del 2019.

Nosaltres és evident que estem satisfets. També, a ningú se li escapa que nosaltres no vàrem estar d'acord amb aquest procés, diguéssim, l'any..., en la novena legislatura, si no em descompto. I, en fi, és tan acreditat com que es poden consultar les esmenes que nosaltres mateixos, el nostre grup, vàrem presentar a les lleis òmnibus, no? –les famoses lleis òmnibus que es van presentar en el seu dia–, resolucions al debat de política general o mocions en els ajuntaments. Nosaltres, efectivament, no estàvem d'acord en aquest procediment. Entre molts motius, però..., entre d'altres, perquè creïem que era un patrimoni comú dels ciutadans, dels ajuntaments, dels ens locals, amb uns actius, doncs, realment molt importants, no?, que gairebé vorejaven, doncs, els 1.000 milions d'euros, que podia afectar negativament a les finances també dels ens locals. I que podia suposar, doncs, un abús de mercat, com finalment, també en instàncies judicials s'ha acabat, diguéssim, descartant en el concurs que es va fer en el seu dia, no?

Per tant, efectivament, nosaltres creïem que avui fem un pas important endavant i es recupera, doncs, el que entenem que no s'hauria d'haver perdut mai, que és una Aigües Ter Llobregat cent per cent pública. Entre altres, perquè nosaltres sí que creïem i fem la definició, que finalment queda recollida, de que la gestió directa no és un bé comú, que pot estar subjecta a l'afany de lucre. I, per tant, crec que avui, entre totes i tots, ens hem de felicitar.

Per què som aquí? S'ha fet..., s'ha anat molt enrere, menys enrere, una mica enrere..., jo potser hi aniré una mica menys, que els que m'han precedit en l'ús de la paraula, però som aquí, en bona part també, per l'acord en la llei de mesures de l'any 2017. I jo el vull posar en valor, l'acord al qual es va incorporar la disposició addi-

cional sisena, en pacte amb el Grup Parlamentari de la CUP, i en el qual, doncs, sense cap mena de dubte, això, doncs, permet que avui estiguem aquí. En fi, i jo crec que és important recordar-ho i jo, com a mínim, des d'aquí ho vull posar en valor. Per què? Doncs perquè, efectivament, podríem estar davant d'una dicotomia diferent, si això tal vegada no hagués anat així; el senyor Terrades s'hi referia. Doncs, efectivament, ens podríem haver trobat amb haver d'indemnitzar l'empresa concessionària amb uns imports elevadíssims, no?; en algun moment, s'havien especulat, de més de 1.000 milions d'euros, si s'hagués fet d'alguna altra manera, sense esperar la resolució final de la sentència o, tal vegada, potser ens trobaríem davant d'un nou concurs a dia d'avui; d'un nou concurs i, per tant, de no canviar la gestió.

Per tant, jo crec que és molt positiu, i jo, com els deia, volia posar en valor també la disposició adicional sisena i l'acord a què es va arribar la darrera legislatura, justament, doncs, per poder avançar, revertir i recuperar la gestió d'Aigües Ter Llobregat, perquè sigui pública. Per tot això..., per tant, tampoc no m'hi vull estendre més, nosaltres hi votarem a favor, crec que és evident. Però deixin-me, diguéssim, insistir en tres punts, pels quals..., nosaltres, avui, hi insisteixo, estem satisfets del pas que farem.

D'una banda, perquè com els deia, recuperem la gestió cent per cent pública. Una gestió que afecta més de 5 milions de catalans i de catalanes i més de cent quaranta municipis. I, per tant, és un pas endavant, necessari pel país.

En segon lloc, i ho ha dit també el vicepresident, perquè s'anulla l'increment de la tarifa. Un increment que té en el 2008..., plantejava una pujada de l'11,88, que es deixa sense efecte. I, per tant, no hi haurà o no hi hauria d'haver un augment en la tarifa dels consumidors.

I, en tercer lloc, també, potser més menor o potser no s'ha comentat tant, doncs, en aquesta Diputació Permanent..., però també nosaltres, com a mínim, voldríem posar en valor que també es traspassa al Govern la capacitat de la planificació d'infraestructures hidràuliques, que, sens dubte, doncs, és un dels motius pels quals també considerem important aquest decret de 17 de juliol, que el Govern de la Generalitat, doncs, va aprovar.

Per tot això, i mostrant-nos satisfets i que, per fi, es faci allò, també, que el Parlament de Catalunya havia reclamat en diverses ocasions, doncs, nosaltres votarem a favor de la convalidació d'aquest decret llei.

El president

Molt bé, gràcies diputat. Ara, finalment, és el torn, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, del senyor Eduard Pujol.

Eduard Pujol i Bonell

Vicepresident Aragonès, senyores i senyors diputats, bon dia a tots; els parlo en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. El debat i la validació d'aquest decret llei sobre l'ens Aigües Ter Llobregat és una bona notícia i ens en felicitem. Fem el que toca i ho fem convençuts, és la decisió correcta per a la gent i per al país. Celebrem la creació d'una nova ATLL, cent per cent pública, l'impuls d'un gestor directe que adopta la forma d'entitat de dret públic i que, com s'ha explicat, està controlat per la Generalitat de Catalunya i també per la ciutadania. És important que, davant de cada oportunitat per dotar-nos d'eines pensades a la manera del 2018, es faci a la manera del 2018; no som als vuitanta, per tant, aplaudim aquestes eines de control de la cosa pública, per part de la ciutadania, del poble, que en un altre moment segurament no s'haurien incorporat.

El Govern porta a aprovació un dels compromisos anunciats pel president Torra en el debat d'investidura, que a la vegada també és un mandat aprovat, com ara explicàveu, ara fa un any en aquest mateix Parlament. I els compromisos, aquest Govern els treballa i els compleix. Amb aquest acord, la Generalitat recupera la gestió directa d'un servei públic cabdal, que és important pel dia a dia de milions de ciuta-

dans. Estem... –i m'agrada centrar-me i explicar-ho–, estem debatent sobre el subministrament d'aigua potable a una part molt notable dels pobles i les ciutats de Catalunya. Perquè donar servei, perquè servir a cinc milions de persones, com explicava el vicepresident Aragonès, i a més de cent quaranta pobles o ciutats, és servir molta gent. Estem parlant de molta gent. Aquesta, doncs, no és una decisió menor. Estem parlant de fallar o de col·laborar amb la gent, és ajudar o no els ciutadans del país en les seves necessitats bàsiques; si es complia o no amb les nostres obligacions. I amb aquesta decisió, amb la convalidació d'aquest decret llei, el que estem fent, hi insisteixo, és col·laborar, ajudar, ser còmplices positius –ser còmplices positius– del dia a dia de moltíssima gent, de moltíssims ciutadans.

És a dir, aprovant aquest decret, fem la feina, complim amb la paraula i som útils a la gent. I, si em permeten que m'allunyi de discussions jurídiques, vull compartir amb tots vostès una reflexió: el nom, a vegades, no fa la cosa, però en aquest cas és important. Ter i Llobregat, dos rius que han estructurat el mapa del país. Ter i Llobregat són dos eixos hídrics que han definit també la força industrial de Catalunya, les nostres revolucions industrials, els moviments demogràfics dins dels país i una determinada cultura d'empresa, una determinada manera de fer, una cultura lligada a l'esforç i també una cultura d'aprofitament dels nostres recursos, sabent que no som, precisament, un país de grans recursos naturals.

El Ter i el Llobregat responen a aquesta història, a aquesta cultura i a aquestes necessitats. El Ter i el Llobregat han consolidat els nostres paisatges humans. Aquests dos rius ens han configurat i a la vegada, avui, dins o des de les seves conques, continuen –com avui veiem– servint el benestar i la qualitat de la vida. La nostra agenda política, la que marca les actuacions del Govern i l'acció del Parlament, hi deuran estar d'acord, està plena d'accions que tenen una gran incidència, una incidència directa en la vida de la gent. A vegades, però, aquestes decisions es fan sobre qüestions d'una enorme visibilitat, fer una carretera, per exemple, sempre és vistós, sempre..., màquines amunt i avall, o aixecar un nou hospital, que també sempre és vistós.

Però en altres casos, com aquest, com el d'avui, el que és visible és l'acció final, que obris l'aixeta i ragi l'aigua. Per bé que les feines prèvies, de tractament, potabilització, de control de la qualitat de l'aigua, de garantia de la salubritat, de transport, de les canonades, de la xarxa d'abastament, són qüestions que s'escapen de les converses de sobretaula, diria, de la immensa majoria de ciutadans. Els catalans no parlem de l'ATLL a l'hora d'esmorzar; en canvi, quan esmorzem ja hem fet servir l'aigua de l'aixeta.

Avui parlem, debatem, i ens pronunciarem sobre una qüestió poc vistosa, però d'una enorme transcendència. Sense aquesta gestió prèvia, sense aquestes canonades soterrades, per tant, invisibles; sense una xarxa de molts quilòmetres; sense plantes de tractament; sense aquesta feina no garantiríem una de les accions més normals, més repetides, més bàsiques del dia a dia de la gent, hi insisteixo, com és obrir l'aixeta i que hi ragi aigua. Diria que a les societats modernes hi ha poques coses que generin la incomoditat, el neguit, la sensació d'ofec que ens provoca un mòbil o un iPhone sense bateria. Doncs una de les coses que provoca aquesta mateixa sensació d'incomoditat és obrir l'aixeta i que no caigui l'aigua, que el subministrament estigui tallat.

Faig aquestes reflexions per remarcar la importància del que avui votem. La importància que suposa recuperar la gestió de l'aigua dolça que prenem, de dues conques importants, com són el Ter i el Llobregat. Els he posat sobre la taula aquestes reflexions, basades en la proximitat de l'aigua, per reorientar els que voluntàriament parlen d'aquest decret i parlen de les Aigües Ter Llobregat només des d'una mentalitat clavada al passat, perquè hi veuen de tot menys acció decidida i compromesa del Govern de la Generalitat, de tot menys agenda modernitzadora, de tot menys futur. Alguns només hi veuen la possibilitat de repetir debats antics i entenc que és un error.

Vostè, vicepresident, parlava d'una autèntica estructura d'estat, de la construcció d'una eina que ens permet seguir endavant amb l'agenda modernitzadora del Govern. L'hi compro; li manllevo aquesta definició: «Estructura d'estat és allò que incideix directament en el dia a dia de la gent i que el fa més còmode, més operatiu, més fàcil.» La gestió de l'aigua ho és.

Això em permet, també, introduir un últim element en el debat. Hi ha una oportunitat jurídica que permet que la Generalitat assumeixi la gestió directa d'aquest servei d'abastament d'aigües que són les Aigües Ter Llobregat. I hi ha una història, que al marge, sí, al marge de la decisió presa el 2011, d'externalitzar aquest servei, al marge d'aquesta decisió..., és cert, les Aigües Ter Llobregat ja eren, el 2012, una realitat tangible i operativa que donava un bon servei, un servei important, a la gent. On vull anar a parar? Doncs al fet que si avui volguéssim començar de zero, però de zero, si aprovéssim crear aquesta infraestructura des del no-res, no podríem; amb els recursos que tenim en aquest país no podríem. I aquest és el nostre gran problema. Tots els problemes pengen d'aquest punt: no podem fer tot el que hauríem de fer, hi ha un *gap* entre les possibilitats, les necessitats i allò que som capaços de generar els catalans i les catalanes. Vivim, deixin-m'ho dir, per sota les nostres possibilitats. I no, no plorem, no és un discurs de victimisme; no, senzillament és tenir ulls, una mirada àmplia, lligar caps i arribar a aquesta conclusió. És una obvietat, no tenim les eines per transformar, per créixer, per ser pròspers. I, en canvi, transformar, créixer, la prosperitat haurien de ser una obsessió compartida per tots els senyors i senyores diputats. L'atzucac polític on ens trobem és entre els realistes que defensem la república i els immobilistes.

Avui el debat també se situa entre els que tenim, hi insisteixo, una visió realista de Catalunya i els que, entenc, que no la tenen. Si haguéssim de crear de zero una ATLL no podríem, com no podem donar resposta positiva a tantes i tantes necessitats i oportunitats que el país té o que el país s'ha de plantejar, per molt bona voluntat política que tingui el Govern o per molt que la Generalitat disposi d'un cos de funcionaris d'una enorme qualitat. Per exemple, deures per aquest mes d'agost: preguntem-nos quines grans infraestructures podrem engegar, planificar o pensar en aquesta legislatura. No tenim les eines i no les tindrem. Les eines actuals perpetuen la gestió de la misèria, la gestió de «el qui dia passa any empeny», que és el camí més fàcil, més ràpid, més directe cap al fracàs econòmic, cap a no garantir les oportunitats i la prosperitat als nostres conciutadans. Si no podem transformar, si no podem fer grans apostes estratègiques, que es fan amb diners, sí, diners sota control, diners mesurats, diners ben gastats o ben invertits, però amb diners, si no podem pensar en gran, en infraestructures, en investigació, en medicina, en la universitat; si no podem pensar en gran, estem condemnats a ser petits.

Per això, tot i parlar de l'ATLL, tot i validar el decret llei que se'ns presenta, tot i votar-hi a favor i que és una molt bona notícia, hi insisteixo, tot i aplaudir que el Govern sigui un govern de paraula, no perdem de vista que estem al Parlament per servir a la gent, i que el millor servei que podem fer no és de renúncia sinó de compromís amb el futur. I el futur es diu «idees», i les idees necessiten eines per concretar-se i per fer-se realitat.

I en aquest país la gran eina es diu «república». Dit això, vicepresident, molts encerts en la reunió bilateral aquesta tarda, endavant amb la nova ATLL i, a la resta de senyores i senyors diputats, que tinguin molt bones vacances.

El president

Gràcies, diputat. Un cop acabades les intervencions dels grups parlamentaris, passem a la votació.

Com abans, i com bé saben, els vots a favor, els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei, i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem a la votació.

Vots favorables?

Vots en contra?

Abstencions?

Els demano que aixequin una mica més la mà. Gràcies. O el puny, eh? (*Rialles.*)

Molt bé. El decret ha estat validat per 14 vots a favor, que corresponen als grups parlamentaris de Junts per Catalunya, Grup Republicà i Socialistes i Units per Avançar –afirmo quins grups ha votat cada cosa, perquè abans me n'he oblidat i, en virtut de la transparència, és important que ho comentem–; 1 vot en contra, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, i 7 abstencions, corresponents als vots dels grups parlamentaris de Catalunya en Comú Podem, Ciutadans i la CUP.

Per tant, com deia, el decret ha estat validat.

Ara demano si algun grup vol demanar que es tramiti... (*veus de fons*) –sí?– com a projecte de llei. Per tant, votarem si es tramita com a projecte de llei, tal com demanen el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la CUP.

Com abans i com saben, de nou, els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i els vots negatius són en sentit contrari, per tant, desfavorables o contraris a la tramitació com a projecte de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Molt bé. Els resultats són els següents: 2 vots a favor, corresponents al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i Subgrup de la CUP; 15 vots en contra, és a dir, els del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà, Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i 5 abstencions, corresponents al Grup Parlamentari de Ciutadans.

Per tant, vist el resultat d'aquesta votació, i d'acord amb l'article 158.4, el decret llei ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

No hi han més assumptes a l'ordre del dia. Per tant, s'aixeca la sessió. Tinguin tots unes bones vacances.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i tres minuts.